EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 23.9.2020
COM(2020) 612 final

2020/0278 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uvedbi preverjanja državljanov tretjih držav na zunanjih mejah ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/817

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Razlogi

Predsednica Evropske komisije Ursula von der Leyen je septembra 2019 napovedala nov pakt o migracijah in azilu, ki bi določal celovit pristop k zunanjim mejam, azilnemu sistemu in sistemu vračanja, schengenskemu območju prostega gibanja in zunanji razsežnosti.

Novi pakt o migracijah in azilu, predložen skupaj s tem predlogom, predstavlja nov začetek na področju migracij, ki temelji na celovitem pristopu k upravljanju migracij. Ta predlog vzpostavlja skupni okvir za upravljanje azila in migracij na ravni EU kot ključni prispevek k celovitemu pristopu in si prizadeva spodbujati medsebojno zaupanje med državami članicami. Novi pakt, ki temelji na krovnih načelih solidarnosti in pravične delitve odgovornosti, zagovarja integrirano oblikovanje politik, ki združuje politike na področjih azila, migracij, vračanja, varovanja zunanjih meja, boja proti tihotapljenju migrantov in odnosov s ključnimi tretjimi državami v okviru vsevladnega pristopa. Pri tem se priznava, da celovit pristop pomeni tudi odločnejši, bolj trajnosten in oprijemljiv izraz načela solidarnosti in pravične delitve odgovornosti. Ta načela bi bilo zato treba uporabljati za celotno upravljanje migracij, od zagotavljanja dostopa do mednarodne zaščite do boja proti nezakonitim migracijam in nedovoljenemu gibanju.

Izzive upravljanja migracij, povezane zlasti z zagotavljanjem hitre identifikacije oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, ali uspešnega vračanja (tistih, ki ne potrebujejo zaščite), bi morala celotna EU obravnavati enotno. Razpoložljivi podatki kažejo, da za razliko od državljanov tretjih držav z očitnimi potrebami po mednarodni zaščiti, ki so v EU prišli v obdobju 2015–2016, zdaj deloma prihajajo mešane skupine oseb. Zato je pomembno razviti nov učinkovit postopek, ki bo omogočal boljše upravljanje mešanih migracijskih tokov. Zlasti je pomembno vzpostaviti orodje, ki bo omogočalo čim hitrejšo identifikacijo oseb, ki v EU verjetno ne bodo deležne zaščite[1]. Tak instrument bi moral biti vključen v postopek nadzora zunanjih meja na podlagi jasnih in pravičnih pravil ter bi moral hitro privesti k dostopu do ustreznega postopka (azilnega postopka ali postopka v skladu z direktivo o vračanju[2]). S tem bi se morale tudi okrepiti sinergije med nadzorom zunanjih meja Evropske unije, azilnimi postopki in postopki vračanja.

S tem predlogom se uvaja **preverjanje pred vstopom**, ki bi se moralo uporabljati za vse državljane tretjih držav, ki so prisotni na zunanji meji, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, ali za državljane tretjih držav po izkrcanju po operaciji iskanja in reševanja. Predlog uvaja enotna pravila v zvezi s postopki, ki jih je treba spoštovati v fazi ocenjevanja individualnih potreb državljanov tretjih držav pred vstopom, in enotna pravila o trajanju postopka zbiranja relevantnih informacij za opredelitev postopkov, ki jih je treba izvajati v zvezi s temi osebami.

---

[1] Delež migrantov, ki prihajajo iz držav, v katerih je stopnja ugodno rešenih prošenj za azil nižja od 25 %, se je s 14 % leta 2015 v letu 2018 povečal na 57 %.

[2] Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

Poleg tega se s predlogom vzpostavlja tudi okvir EU, tako da se uvajajo enotna pravila za preverjanje migrantov brez urejenega statusa, ki so bili prijeti na ozemlju katere od držav članic in so se ob vstopu na schengensko območje izognili nadzoru meje. To naj bi prispevalo k varovanju schengenskega območja in zagotovitvi učinkovitega upravljanja nezakonitih migracij.

Cilji in glavni elementi preverjanja

Cilj preverjanja je prispevati k novemu celovitemu pristopu k migracijam in mešanim migracijskim tokovom, da se zagotovi hitro ugotavljanje identitete oseb ter ugotovijo vsa tveganja za zdravje in varnost, vsi državljani tretjih držav, ki so prisotni na zunanji meji in ne izpolnjujejo pogojev za vstop, ali tretji državljani po izkrcanju po operaciji iskanja in reševanja pa se hitro napotijo na ustrezni postopek.

Preverjanje bi moralo zajemati zlasti:

(a) predhodni pregled zdravstvenega stanja in ranljivosti;

(b) preverjanje identitete na podlagi informacij v evropskih podatkovnih zbirkah;

(c) evidentiranje biometričnih podatkov (tj. podatkov o prstnih odtisih in podobi obraza) v ustreznih podatkovnih zbirkah, če ti podatki še niso bili evidentirani, ter

(d) varnostno preverjanje s poizvedbo v ustreznih nacionalnih podatkovnih zbirkah in podatkovnih zbirkah Unije, zlasti v schengenskem informacijskem sistemu (SIS), da se preveri, ali oseba ogroža notranjo varnost.

Predlagano preverjanje naj bi zagotovilo dodano vrednost sedanjim postopkom na zunanjih mejah, zlasti z/s:

– oblikovanjem enotnih pravil za identifikacijo državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo pogojev za vstop iz zakonika o schengenskih mejah, ter opravljanjem zdravstvenih pregledov in izvajanjem varnostnega preverjanja teh oseb na zunanjih mejah, s čimer se bo izboljšala varnost na schengenskem območju,

– pojasnilom, da vstop državljanom tretjih držav ni dovoljen, razen če je njihov vstop izrecno dovoljen na podlagi ocene pogojev za vstop ali če se država članica odloči, da bo v posameznem primeru uporabila posebna pravila iz člena 6(5) zakonika o schengenskih mejah,

– oblikovanjem enotnega orodja za usmerjanje vseh državljanov tretjih držav, ki so prisotni na zunanji meji, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, ali državljanov tretjih držav po izkrcanju po operaciji iskanja in reševanja v ustrezni postopek, in sicer postopek v skladu z direktivo o vračanju ali v primeru prošnje za mednarodno zaščito običajni azilni postopek, pospešeni postopek, azilni postopek na meji ali premestitev v drugo državo članico (brez poseganja v izid takih postopkov ali njihove nadomestitve) ter

– vzpostavitvijo okvira EU tudi za preverjanje državljanov tretjih držav, ki so na ozemlje držav članic vstopili brez dovoljenja in so bili prijeti na njihovem ozemlju.

Predlog določa, da bi bilo treba temeljne pravice zadevnih oseb zaščititi z neodvisnim spremljevalnim mehanizmom, ki ga vzpostavijo države članice. Ta spremljevalni mehanizem bi moral zajemati zlasti spoštovanje temeljnih pravic v zvezi s preverjanjem, spoštovanje

veljavnih nacionalnih pravil v primeru pridržanja in spoštovanje načela nevračanja. Poleg tega bi moral zagotoviti hitro in ustrezno obravnavo pritožb.

S predlogom se priznava tudi vloga agencij EU – agencije Frontex in Agencije Evropske unije za azil –, ki lahko pristojne organe spremljata in podpirata pri vseh njihovih nalogah, povezanih s preverjanjem. Prav tako predlog dodeljuje pomembno vlogo Agenciji Evropske unije za temeljne pravice pri podpori državam članicam pri razvoju neodvisnih spremljevalnih mehanizmov za zagotovitev spoštovanja temeljnih pravic v zvezi s preverjanjem.

Področje uporabe predloga

Predlagano preverjanje bi se moralo na zunanjih mejah uporabljati za:

- vse državljane tretjih držav, ki prehajajo zunanje meje zunaj mejnih prehodov in za katere morajo države članice v skladu z uredbo Eurodac odvzeti prstne odtise, vključno s tistimi, ki zaprosijo za mednarodno zaščito,
- državljane tretjih držav, ki se izkrcajo po operaciji iskanja in reševanja ter
- državljane tretjih držav, ki pridejo na mejne prehode, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, in ki tam zaprosijo za mednarodno zaščito.

Hkrati se mora preverjanje opirati na orodja, vzpostavljena z drugimi zakonodajnimi instrumenti, zlasti tistimi, ki se nanašajo na sistem Eurodac[3], uporabo schengenskega informacijskega sistema za vračanje[4] in azilne postopke[5], s katerimi se mora povezati.

Državljani tretjih držav, ki prehajajo zunanje meje zunaj mejnih prehodov ali so se izkrcali po operacijah iskanja in reševanja, vključno s tistimi, ki zaprosijo za mednarodno zaščito

[3] Predlog uredbe (EU) XXXX o spremembi Uredbe (EU) št. 603/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi sistema Eurodac za primerjavo prstnih odtisov zaradi učinkovite uporabe Uredbe (EU) št. 604/2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva, in o zahtevah za primerjavo s podatki iz sistema Eurodac, ki jih vložijo organi kazenskega pregona držav članic in Europol za namene kazenskega pregona.

[4] Uredba (EU) 2018/1860 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 312, 7.12.2018, str. 1).

[5] Spremenjeni predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU.

V skladu z zakonikom o schengenskih mejah[6] se zunanje meje lahko prehajajo samo na uradno sporočenih mejnih prehodih[7]. Nadzor meje[8] obsega mejno kontrolo, ki se izvaja na mejnih prehodih, in varovanje meje, ki se izvaja med mejnimi prehodi, da se osebam prepreči izogibanje mejni kontroli, za boj proti čezmejni kriminaliteti in sprejetje ukrepov proti osebam, ki so mejo prestopile brez dovoljenja. Zato je treba za državljane tretjih držav, ki so nezakonito prečkali zunanje meje in nimajo pravice do bivanja na ozemlju zadevne države članice, uporabiti postopke v skladu z direktivo o vračanju[9]. Če državljan tretje države zaprosi za mednarodno zaščito, mu je treba zagotoviti dostop do azilnega postopka in ga napotiti na organe za presojo. Ta pravila bi se morala po potrebi uporabljati tudi za državljane tretjih držav, ki se izkrcajo po operacijah iskanja in reševanja.

Za skladnost z veljavnim pravnim okvirom, zlasti uredbo Eurodac in schengenskim informacijskim sistemom za vračanje[10] ter direktivo o azilnem postopku[11], bi moralo obvezno preverjanje državljanov tretjih držav, prijetih zunaj mejnih prehodov, zajemati državljane tretjih držav, v zvezi s katerimi morajo države članice evidentirati biometrične podatke v skladu z uredbo Eurodac[12].

Zakonik o schengenskih mejah ne določa nobenih posebnih obveznosti v zvezi z zdravniškimi pregledi državljanov tretjih držav, prijetih med varovanjem meje. Državljani tretjih držav, ki so prisotni na zunanji meji, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, ali državljani tretjih držav po izkrcanju po operaciji iskanja in reševanja, bi lahko bili izpostavljeni nevarnostim za zdravje (npr. ob prihodu z vojnih območij ali zaradi izpostavljenosti nalezljivim boleznim). Zato je pomembno čim prej opredeliti vse osebe, ki potrebujejo takojšnjo oskrbo, in identificirati mladoletnike in ranljive osebe ter jih napotiti na azilni postopek na meji ali pospešeni azilni postopek v skladu z veljavnimi merili za te postopke. Zaradi nedavnega izbruha COVID-19 so potrebni tudi zdravstveni pregledi za identifikacijo oseb, ki potrebujejo osamitev zaradi javnega zdravja. Zato so potrebna enotna pravila o predhodnih zdravstvenih pregledih, ki bi se uporabljala za vse državljane tretjih držav, za katere se opravi preverjanje.

Državljani tretjih držav, ki ne izpolnjujejo pogojev za vstop in zaprosijo za mednarodno zaščito na mejnih prehodih

V skladu s členom 3 zakonika o schengenskih mejah bi bilo treba nadzor meje izvajati brez poseganja v pravice beguncev in državljanov tretjih držav, ki zaprosijo za mednarodno zaščito. Vendar zakonik o schengenskih mejah mejnim policistom ne daje zadostnih navodil o tem, kako ravnati z državljani tretjih držav, ki zaprosijo za mednarodno zaščito na mejnih prehodih[13], tako da se v zvezi s tem v državah članicah uporabljajo različne prakse.

---

6 Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

7 Člen 5 Uredbe (EU) 2016/399.

8 Člen 2 Uredbe (EU) 2016/399.

9 Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

10 Glej opombo4.

11 Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, 29.6.2013, str. 60).

12

13 Državljanom tretjih držav, ki ne zaprosijo za mednarodno zaščito, ne izpolnjujejo pogojev za vstop in zanje ne veljajo izjeme iz člena 6(5) zakonika o schengenskih mejah, bi bilo treba zavrniti vstop v skladu s členom 14 Uredbe 2016/399 (zakonik o schengenskih mejah).

Posledično lahko državljani tretjih držav, ki so na podlagi prošnje za mednarodno zaščito kljub temu, da ne izpolnjujejo pogojev za vstop, sprejeti na ozemlje, pobegnejo.

Poleg tega za državljane tretjih držav v takšnih okoliščinah trenutno niti ni pravil o zdravniških pregledih. Zato je treba določiti dodatna pravila za tesno povezavo nadzora meje na zunanjih mejah z ustreznimi nadaljnjimi postopki v okviru pravnega reda na področju azila ali vračanja.

Prav tako je treba pojasniti, da med preverjanjem, tj. med pregledi in preverjanji za določitev ustreznih nadaljnjih postopkov, zadevnim državljanom tretjih držav ne bi smel biti dovoljen vstop na ozemlje držav članic. To pravilo bi se moralo uporabljati za vse državljane tretjih držav, za katere se opravi preverjanje na zunanjih mejah.

Jamstva, ki izhajajo iz veljavnih postopkov in uporabe premestitve

Vse državljane tretjih držav, za katere velja preverjanje, bi bilo treba obravnavati kot prosilce za mednarodno zaščito, če za to zaprosijo ob prijetju, med nadzorom meje na mejnem prehodu ali med preverjanjem. Vendar bi se morali člena 26 in 27 Uredbe [uredba o azilnem postopku] XXXX ter pravni učinki v zvezi z [direktivo o pogojih za sprejem] XXXX uporabljati šele po zaključku preverjanja.

Podobno bi se morali postopki, določeni v direktivi o vračanju, za osebe, zajete v tem predlogu, začeti uporabljati šele po zaključku preverjanja.

Preverjanju bi lahko sledila premestitev v okviru solidarnostnega mehanizma, vzpostavljenega z Uredbo (EU) XXX/XXX [uredba o upravljanju azila in migracij], če država članica prostovoljno prispeva k solidarnosti ali če za prosilce za mednarodno zaščito ne velja postopek na meji v skladu z Uredbo (EU) št. XXX/XXX (uredba o azilnem postopku) ali če se uporablja mehanizem za ravnanje v kriznih razmerah, vzpostavljen z Uredbo (EU) XXX/XXX [uredba o ravnanju v kriznih razmerah].

Splošna izključitev

Preverjanje ni namenjeno državljanom tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje za vstop iz člena 6 Uredbe 2016/399 (zakonik o schengenskih mejah). Če se med preverjanjem izkaže, da zadevni državljani tretjih držav izpolnjujejo navedene pogoje, bi bilo treba preverjanje nemudoma končati, državljanu tretje države pa bi bilo treba dovoliti vstop na ozemlje države članice. To ne vpliva na možnost uporabe kazni iz člena 5(3) zakonika o schengenskih mejah za prehod zunanje meje brez dovoljenja.

Podobno se preverjanje ne bi smelo uporabljati za državljane tretjih držav, v zvezi s katerimi država članica lahko uporabi ali mora uporabiti odstopanje v zvezi s pogoji za vstop. Izčrpen seznam takih primerov je določen v členu 6(5) zakonika o schengenskih mejah in vključuje primere državljanov tretjih držav, ki imajo dovoljenje za prebivanje ali vizum za dolgoročno bivanje iz druge države članice in ki se jim dovoli vstop na ozemlje za namene tranzita, ali državljanov tretjih držav, ki jim je država članica z individualno odločbo dovolila vstop na svoje ozemlje iz humanitarnih razlogov (na primer zaradi zdravljenja). Če pa bi država članica menila, da bi osebe, ki zaprosijo za mednarodno zaščito, lahko imele koristi od individualne odločbe o odobritvi vstopa v skladu s členom 6(5)(c), bi bilo treba take osebe napotiti na preverjanje, izdajo dovoljenja za vstop pa bi bilo treba odložiti do zaključka ustreznega postopka za priznanje mednarodne zaščite.

Državljani tretjih držav, prijeti na ozemlju

Za državljane tretjih držav, ki so jih policija ali drugi pristojni organi prijeli na ozemlju države članice in ne izpolnjujejo pogojev za vstop in bivanje, morajo veljati postopki vračanja v skladu z direktivo o vračanju, razen če zaprosijo za mednarodno zaščito. V slednjem primeru

bi bilo treba njihovo prošnjo preučiti ali jim izdati dovoljenje ali dodeliti pravico do bivanja v zadevni državi članici.

Da bi bolje zaščitili schengensko območje in zagotovili ustrezno upravljanje nezakonitih migracij, bi morale države članice za te osebe tudi obvezno opraviti preverjanje. Ta obveznost pa se ne bi smela uporabljati za osebe, ki so prekoračile obdobje dovoljenega bivanja (državljani tretjih držav, ki prekoračijo dovoljeni čas bivanja v skladu z vizumom, na primer tako, da ostanejo v državah članicah dlje kot 90 dni od 180-dnevnega obdobja, ali če ostanejo dlje od obdobja, odobrenega z dovoljenjem za prebivanje ali vizumom za dolgoročno bivanje), ker se je za osebe v tem položaju ob prihodu opravila mejna kontrola.

Preverjanje oseb, prijetih na ozemlju države članice (ob upoštevanju zgornje omejitve), bi moralo nadomestiti mejno kontrolo, ki so se ji te osebe ob vstopu v Evropsko unijo in schengensko območje domnevno izognile. Z vključitvijo teh primerov v področje uporabe predlagane uredbe se zagotavlja, da se bodo tudi za to preverjanje upoštevali enotni pravila in standardi.

Preverjanje v takih primerih bi se moralo sprožiti, kadar v potni listini ni vstopnega žiga ali kadar oseba sploh nima potne listine, če torej ni mogoče verodostojno dokazati, da je oseba zakonito prečkala zunanjo mejo. Z začetkom delovanja sistema vstopa/izstopa leta 2022 bodo žigi nadomeščeni z zanesljivejšimi evidencami v elektronskem sistemu, ki bo na voljo tudi organom kazenskega pregona, s tem pa bo zagotovljena dodatna gotovost glede zakonitega vstopa državljanov tretjih držav na ozemlje držav članic.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlog obravnava izzive, povezane z varovanjem zunanjih meja in preprečevanjem nedovoljenega gibanja znotraj območja brez nadzora na notranjih mejah. Preverjanje dopolnjuje pravila v zvezi z nadzorom meje na zunanjih mejah, kot so določena v Uredbi 2016/399 (zakonik o schengenskih mejah). Zlasti dopolnjuje obveznosti držav članic, ki izhajajo iz členov 3 in 13 zakonika glede obveznosti preprečevanja nezakonitega vstopa, ter obveznosti izvajanja nadzora meje brez poseganja v pravice beguncev in državljanov tretjih držav, ki potrebujejo mednarodno zaščito. Predlog upošteva tudi dejstvo, da se domneva, da pogoji za vstop državljanov tretjih držav, prijetih na ozemlju države članice, niso izpolnjeni, če ni žiga v potni listini (ali če po začetku delovanja sistema vstopa/izstopa leta 2022 ni vnosa v elektronskem sistemu, ki bo na voljo tudi organom kazenskega pregona).

Predlog odraža nedavni razvoj schengenskega pravnega reda, zlasti začetek izvajanja sistema vstopa/izstopa[14], ki je predviden za leto 2022. Upošteva tudi okvir za interoperabilnost, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2019/817[15] in Uredbo (EU) 2019/818[16]. Potrebne spremembe pravnih aktov o vzpostavitvi posebnih podatkovnih zbirk, kot so sistem vstopa/izstopa (SVI), Evropski sistem za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) in vizumski informacijski

[14] Uredba (EU) 2017/2226 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2017 o vzpostavitvi sistema vstopa/izstopa (SVI) za evidentiranje podatkov o vstopu in izstopu ter podatkov o zavrnitvi vstopa državljanov tretjih držav pri prehajanju zunanjih meja držav članic in določitvi pogojev za dostop do SVI zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (UL L 327, 9.12.2017, str. 20).

[15] Uredba (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov (UL L 135, 22.5.2019, str. 27).

[16] Uredba (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja, azila ter migracij (UL L 135, 22.5.2019, str. 85).

sistem (VIS), so omejene na zagotavljanje pravic dostopa imenovanim organom v okviru preverjanja.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog je eden od zakonodajnih gradnikov novega pakta o migracijah in azilu ter zagotavlja dodaten element pri upravljanju migracij v popolni skladnosti s predlogi uredbe o upravljanju azila in migracij, uredbe o azilnem postopku, uredbe o ravnanju v kriznih razmerah in spremenjenim predlogom za prenovitev uredbe Eurodac.

Skupaj s prej navedenimi predlogi je cilj tega predloga prispevati k celovitemu pristopu k migracijam z vzpostavitvijo gladko delujoče povezave med vsemi fazami migracijskega procesa, od prihoda do obravnave prošenj za mednarodno zaščito in vrnitve, kadar je to primerno. Pri tem bi bilo treba ohraniti polno spoštovanje temeljnih pravic. V ta namen se predlaga, da vsaka država članica vzpostavi neodvisen spremljevalni mehanizem za zagotovitev spoštovanja temeljnih pravic v zvezi s preverjanjem in da se vse domnevne kršitve temeljnih pravic ustrezno raziščejo.

Spremljevalni mehanizem za preverjanje bi moral biti del vodenja in spremljanja razmer na področju migracij, kot je določeno v novi uredbi o upravljanju azila in migracij. Države članice bi morale rezultate svojega nacionalnega spremljevalnega mehanizma iz te uredbe vključiti v svoje nacionalne strategije iz uredbe o upravljanju azila in migracij.

Ta predlog ne vpliva na obstoječe postopke na področju azila in vračanja niti ne omejuje uveljavljanja individualnih pravic, temveč zgolj bolje organizira fazo pred vstopom, da se omogoči boljša uporaba navedenih postopkov.

Ob zaključku preverjanja bi bilo treba državljane tretjih držav napotiti na ustrezne organe, ki bi morali na podlagi informacij, zbranih med preverjanjem in zajetih v obrazcu za operativni razgovor, sprejeti ustrezne odločitve.

Informacije, zbrane med preverjanjem, bi zato morale prispevati k učinkovitejšemu doseganju namena zadevnih postopkov. Zlasti bi morale zadevnim organom za presojo pomagati pri identifikaciji prosilcev za azil, za katere bi se v skladu s predlaganimi spremembami uredbe o azilnem postopku uporabljal postopek na meji. Prav tako bi morale z boljšim razumevanjem migracijskih tokov prispevati k boju proti tihotapljenju in izboljšanju nadzora meje.

Biometrične podatke iz Uredbe XXXX [uredba Eurodac], zbrane med preverjanjem v zvezi z državljani tretjih držav, za katere so države članice dolžne odvzeti prstne odtise, bi bilo treba skupaj s podatki iz členov [12, 13, 14 in člena 14a] navedene uredbe posredovati v sistem Eurodac. Ta uredba z zahtevo po zbiranju in posredovanju teh podatkov med preverjanjem časovno določa in tako potrjuje obveznosti glede odvzema prstnih odtisov in registracije državljanov tretjih držav. Preverjanje bo tudi olajšalo iskanje v drugih obsežnih informacijskih sistemih, kot je schengenski informacijski sistem, za namene vračanja.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Predlog temelji na členu 77(2)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), ki se nanaša na razvoj politike za izvajanje kontrole oseb in učinkovit nadzor pri prehajanju zunanjih meja.

Kar zadeva spremembe uredb o vzpostavitvi različnih podatkovnih zbirk (VIS, SVI, ETIAS) in uredbe o vzpostavitvi interoperabilnosti, predlog poleg tega temelji na členu 77(2)(d) PDEU, ki se nanaša na razvoj politike za vse ukrepe, potrebne za postopno uvedbo integriranega sistema upravljanja zunanjih meja.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Ukrepi glede območja svobode, varnosti in pravice spadajo k pristojnostim, ki si jih EU v skladu s členom 4(2) PDEU deli z državami članicami. Zato se načelo subsidiarnosti uporablja na podlagi člena 5(3) Pogodbe o Evropski uniji: Unija deluje, le če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči (na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni), temveč se lažje dosežejo na ravni Unije (zaradi obsega ali učinkov predlaganega ukrepa).

Države članice same ne morejo zadovoljivo doseči ciljev tega predloga, temveč se ti cilji lažje dosežejo na ravni Unije. Cilji se namreč nanašajo na kontrolo oseb na zunanjih mejah in učinkovit nadzor pri prehajanju teh meja. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 6 zakonika o schengenskih mejah, *„[n]adzor meje ni samo v interesu države članice, na katere zunanjih mejah se opravlja, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor meje na svojih notranjih mejah. Nadzor meje bi moral pomagati v boju proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi in preprečiti katero koli grožnjo notranji varnosti, javnemu redu, javnemu zdravju in mednarodnim odnosom držav članic“*.

Predlagani ukrepi dopolnjujejo obstoječa pravila o nadzoru meje na zunanjih mejah, določena v zakoniku o schengenskih mejah in drugih ukrepih, sprejetih na podlagi člena 77(2)(b) PDEU. Predlagani ukrepi prispevajo k ohranjanju območja brez nadzora na notranjih mejah, tako da izboljšujejo pregled pristojnih organov nad osebami, ki prečkajo zunanjo mejo, in prispevajo k učinkovitejši določitvi postopka, ki se uporabi za zadevne državljane tretjih držav. Unija zato lahko sprejme predlagane ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti.

- **Sorazmernost**

Predlog je sorazmeren z opredeljenimi cilji.

Predlog je odziv na ugotovljene pomanjkljivosti pri upravljanju mešanih tokov državljanov tretjih držav, ki so prisotni na zunanji meji, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, ali državljanov tretjih držav po izkrcanju po operaciji iskanja in reševanja, vključno z državljani tretjih držav, ki zaprosijo za mednarodno zaščito.

S predlogom se uvaja obveznost preverjanja biometričnih podatkov zadevnih državljanov tretjih držav v skupnem odložišču podatkov o identiteti (CIR), vzpostavljenim z uredbo o interoperabilnosti, ki vsebuje vse podatke o identiteti oseb, evidentiranih v obsežnih informacijskih sistemih na področju migracij, varnosti in pravice. Ta obveznost je zasnovana tako, da se dostopa samo do tistih podatkov, ki so nujno potrebni za identifikacijo državljanov tretjih držav (podatki, do katerih se dostopa, so podobni podatkom v potni listini), in da se prepreči podvajanje ali novo zbiranje podatkov v obsežnem informacijskem sistemu.

Pri varnostnem preverjanju bi bilo treba uporabiti ustrezne evropske informacijske sisteme in to preverjanje po možnosti izvesti na podlagi biometričnih podatkov, da se čim bolj zmanjša tveganje napak pri identifikaciji.

Cilj predloga je vzpostaviti sinergije med različnimi postopki in fazami upravljanja migrantov in prosilcev za azil. Med preverjanjem bo na primer treba upoštevati vsa morebitna predhodna iskanja v relevantnih podatkovnih zbirkah, zlasti v schengenskem informacijskem sistemu. To je zlasti pomembno pri osebah, ki zaprosijo za mednarodno zaščito na mejnem prehodu in za katere bi bilo treba v podatkovne zbirke vpogledati že med mejno kontrolo.

Pričakuje se, da bo zbiranje potrebnih in celovitih informacij o zadevnih državljanih tretjih držav do zaključka preverjanja prispevalo k pospešitvi azilnega postopka.

Podobno so predlagana enotna pravila v zvezi z zdravstvenimi pregledi in identifikacijo državljanov tretjih držav, ki so prisotni na zunanjih mejah in so ranljivi, omejena na to, kar je nujno potrebno za dosego cilja predloga, tj. identifikacija državljanov tretjih držav, ki potrebujejo takojšnjo oskrbo ali osamitev zaradi javnega zdravja, pa tudi ranljivih oseb ali oseb s posebnimi potrebami glede sprejema ali postopkovnimi potrebami ter zagotovitev ustrezne podpore tem osebam. Predlog zahteva tudi prilagoditev zagotavljanja informacij v zvezi s preverjanjem potrebam mladoletnikov ter zagotovitev prisotnosti usposobljenega in kvalificiranega osebja za obravnavanje mladoletnikov.

Predlog pojasnjuje, da zadevnim državljanom tretjih držav med preverjanjem na zunanji meji ne bi smel biti dovoljen vstop na ozemlje države članice. Po pričakovanjih bo to pripomoglo k reševanju posebnih primerov, pri katerih je med mejno kontrolo izražena namera vložitve prošnje za mednarodno zaščito, vendar se takšna prošnja nato ne vloži ali se vloži šele pozneje v drugi državi članici. Pravilo, da vstop med preverjanjem ni dovoljen, odraža obveznost mejnih policistov, da zagotovijo, da se vstop državljanom tretjih držav, ki ne izpolnjujejo pogojev za vstop, ne dovoli. Odločitev o tem, v katerih okoliščinah je za preverjanje treba uporabiti ukrep pridržanja, in o načinu pridržanja je prepuščena nacionalnemu pravu.

Predlog tudi določa, da se preverjanje uporablja za državljane tretjih držav, ki so odkriti na ozemlju držav članic, kadar nič ne nakazuje, da so prečkali zunanjo mejo z namenom zakonitega vstopa na ozemlje držav članic. To ne velja za osebe, ki so prekoračile obdobje dovoljenega bivanja, kot so imetniki vizumov za kratkoročno bivanje, ki bivajo dlje kot tri mesece, ali osebe z dovoljenjem za prebivanje, ki bivajo po izteku veljavnosti tega dovoljenja. Za navedene osebe je bila ob prihodu na schengensko območje opravljena mejna kontrola; nezakonit značaj njihovega bivanja ni povezan z načinom njihovega vstopa, temveč izhaja iz dejstva, da območja niso pravočasno zapustili.

- **Izbira instrumenta**

Predlog dopolnjuje in podrobno opredeljuje enotna pravila o nadzoru meje na zunanjih mejah iz zakonika o schengenskih mejah, in sicer tako, da od držav članic zahteva, da se v treh zgoraj navedenih okoliščinah za državljane tretjih držav opravi preverjanje, ki vključuje ugotavljanje istovetnosti, varnostno preverjanje in po potrebi zdravstveni pregled, da se organom omogoči napotitev teh oseb na ustrezne postopke v zvezi z azilom ali vračanjem. Navedene preglede in preverjanje bi bilo treba izvajati v skladu z enotnimi standardi, kar bi prispevalo k varnosti schengenskega območja ter uspešnosti azilne in migracijske politike Unije. Za določitev teh standardov so potrebne določbe, ki se neposredno uporabljajo. Iz tega izhaja, da je uredba ustrezen instrument za organizacijo tega preverjanja.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Komisija izvaja z dokazi podprto oblikovanje politik in se sklicuje na ločen dokument (XXX), v katerem so podrobno opisani podatki in elementi v podporo predlaganemu pristopu k različnim izzivom, opredeljenim od leta 2016 glede dokončanja reforme skupnega evropskega azilnega sistema (CEAS). Podatki in informacije, predstavljeni v navedenem dokumentu, so

pomembni tudi za predlog o uvedbi preverjanja v okviru nemoteno delujočega postopka za vse državljane tretjih držav, ki ob prečkanju zunanjih meja schengenskega območja ne izpolnjujejo pogojev za vstop.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Komisija se je večkrat posvetovala z državami članicami, Evropskim parlamentom in zainteresiranimi stranmi, da bi zbrala njihova stališča o prihodnjem paktu o migracijah in azilu. Hkrati so romunsko, finsko in hrvaško predsedstvo opravili strateške in tehnične izmenjave o prihodnosti različnih vidikov migracijske politike, vključno z azilom, vračanjem ter odnosi s tretjimi državami na področju ponovnega sprejema in reintegracije. Ta posvetovanja so pokazala, da se podpira nov začetek evropske azilne in migracijske politike za čimprejšnjo odpravo pomanjkljivosti skupnega evropskega azilnega sistema, večjo učinkovitost sistema vračanja, boljšo strukturiranost in izboljšanje naših odnosov s tretjimi državami v zvezi s ponovnim sprejemom ter za zagotovitev trajnostne reintegracije vračajočih se migrantov.

Komisija je pred začetkom novega pakta o migracijah in azilu redno razpravljala z Evropskim parlamentom, v teh razpravah pa je zlasti poudarila, da je treba zagotoviti popolno spoštovanje temeljnih pravic. Podpredsednik Shinas in komisarka Johansson sta se v prvih 100 dneh mandata tudi posvetovala z vsemi državami članicami in opravila dvostranska naknadna posvetovanja z vsemi državami članicami. Države članice so priznale potrebo po enotnosti, postopnem napredku pri odpravljanju pomanjkljivosti sedanjega sistema, potrebo po novem sistemu pravične delitve odgovornosti, h kateremu lahko prispevajo vse države članice, po močnem varovanju meja, pomenu zunanje razsežnosti migracij in izboljšanem vračanju. Večina držav članic je izrazila zanimanje za jasne in učinkovite postopke na zunanjih mejah, zlasti za preprečevanje nedovoljenega gibanja in olajšanje vračanja. Nekatere države članice pa so poudarile, da se ne sme ustvarjati nepotrebno upravno breme.

Komisarka Johansson je prav tako večkrat organizirala ciljno usmerjena posvetovanja z mednarodnimi organizacijami, organizacijami civilne družbe, relevantnimi lokalnimi nevladnimi organizacijami v državah članicah ter socialnimi in gospodarskimi partnerji.

Komisija je preučila številna priporočila nacionalnih in lokalnih organov[17], nevladnih in mednarodnih organizacij, kot so Visoki komisariat Združenih narodov za begunce (UNHCR)[18], Mednarodna organizacija za migracije (IOM)[19], možganski trusti in akademski krogi, o tem, kako načrtovati nov začetek in obravnavati trenutne migracijske izzive v skladu s standardi človekovih pravic. Komisija je upoštevala tudi prispevke in študije, pripravljene na pobudo Evropske migracijske mreže[20], ki so v zadnjih letih privedli do več specializiranih študij, ter *ad hoc* poizvedbe.

- **Temeljne pravice**

Predlog spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v naslednjih aktih:

- Listina Evropske unije o temeljnih pravicah,

[17] Na primer berlinski akcijski načrt za novo evropsko azilno politiko z dne 25. novembra 2019, ki ga je podpisalo 33 organizacij in občin.

[18] Priporočila UNHCR za pakt o migracijah in azilu, ki ga je predlagala Evropska komisija, januar 2020.

[19] Priporočila Mednarodne organizacije za migracije za novi pakt Evropske unije o migracijah in azilu, februar 2020.

[20] Vse študije in poročila Evropske migracijske mreže so na voljo na: https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network_en.

- obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega prava, zlasti Ženevske konvencije o statusu beguncev,
- Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin,
- mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah ter
- Konvencija Združenih narodov proti mučenju.

Preverjanje se izvaja ob polnem spoštovanju temeljnih pravic, kot so zapisane v Listini, med drugim

- pravice do človekovega dostojanstva (člen 1),
- prepovedi mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja (člen 4),
- pravice do azila (člen 18),
- varstva v primeru odstranitve, izgona ali izročitve (člen 19),
- prepovedi nediskriminacije (člen 21) in
- visoke ravni varovanja zdravja ljudi (člen 35).

Da bi zagotovili spoštovanje Listine o temeljnih pravicah ter drugih obveznosti EU in mednarodnih obveznosti v zvezi s preverjanjem, vključno z dejstvom, da bo vedno treba zagotoviti dostop do postopkov, morajo države članice vzpostaviti neodvisen spremljevalni mehanizem. Ta spremljevalni mehanizem bi moral zajemati zlasti stalno spoštovanje temeljnih pravic med preverjanjem in spoštovanje veljavnih nacionalnih pravil v primeru pridržanja. Agencija za temeljne pravice bi morala določiti splošne smernice za vzpostavitev in neodvisno delovanje tega mehanizma. Poleg tega lahko na zahtevo države članice podpre pristojne nacionalne organe pri razvoju nacionalnega spremljevalnega mehanizma, zlasti kar zadeva določitev zaščitnih ukrepov za njegovo neodvisnost ter določitev metodologije za spremljanje in ukrepe usposabljanja. Države članice bi morale tudi zagotoviti, da njihovo nacionalno pravo določa preiskave v zvezi z domnevnimi kršitvami temeljnih pravic med preverjanjem in da se pritožbe obravnavajo hitro in ustrezno.

Ta predlog v celoti upošteva otrokove pravice in posebne potrebe ranljivih oseb, tako da zagotavlja pravočasno in ustrezno podporo v zvezi z njihovim telesnim in duševnim zdravjem. Mladoletnikom nudi podporo osebje, ki je usposobljeno in kvalificirano za obravnavanje mladoletnikov, hkrati pa se obveščajo organi za zaščito otrok.

Predlog vpliva na pravico do varstva osebnih podatkov (člen 8 Listine) na tri načine, ki pa so nujno potrebni in sorazmerni z doseganjem zastavljenih ciljev, in sicer povečanje varnosti schengenskega območja in zagotavljanje nemotenega postopka napotitve državljanov tretjih držav, ki so prisotni na zunanji meji, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, na ustrezne postopke v zvezi z azilom ali vračanjem.

Prvič, vpogled v potne listine, obdelava biometričnih podatkov in vpogled v podatkovne zbirke v okviru ugotavljanja istovetnosti in varnostnega preverjanja so oblike obdelave osebnih podatkov, ki so neločljivo povezane z identifikacijo osebe, ki želi ali poskuša prečkati zunanjo mejo, in preučitvijo, ali ta oseba pomeni varnostno tveganje za države članice. Navedene oblike obdelave osebnih podatkov so že določene v zakoniku o schengenskih mejah. V tej uredbi so podrobno opredeljene za tri vrste posebnih okoliščin, v katerih so državljani tretjih držav prisotni na zunanji meji, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, in v

katerih se preverjanje šteje za potrebno za povečanje varnosti schengenskega območja ter zagotovitev nemotenega postopka napotitve zadevnih oseb na ustrezne postopke v zvezi z azilom ali vračanjem.

Drugič, obrazec za operativni razgovor, izpolnjen do zaključka preverjanja, vsebuje informacije, ki so potrebne, da lahko organi držav članic zadevne osebe napotijo na ustrezni postopek. Izpolnjevanje in branje obrazca za operativni razgovor s strani organov sta torej obliki obdelave osebnih podatkov, ki sta neločljivo povezani z napotitvijo državljanov tretjih držav, ki so prisotni na zunanji meji, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, na ustrezne postopke v zvezi z azilom ali vračanjem.

Tretjič, časovna določitev obveznosti držav članic na podlagi uredbe Eurodac glede zbiranja in posredovanja osebnih podatkov zadevnih državljanov tretjih držav ne pomeni dodatne obdelave osebnih podatkov. Države članice pa zavezuje, da to obdelavo, ki jo morajo opraviti v skladu z uredbo Eurodac, opravijo med preverjanjem.

Ker je preverjanje kot tako zgolj faza zbiranja informacij, ki podaljšuje ali dopolnjuje kontrolo na zunanjem mejnem prehodu in ne vključuje nobene odločitve, ki bi vplivala na pravice zadevne osebe, v zvezi z izidom preverjanja ni predviden sodni nadzor. Po zaključku preverjanja se za osebo, za katero je bilo preverjanje opravljeno, začne postopek vračanja ali azilni postopek, v katerem se sprejmejo odločbe, ki se lahko predložijo v sodni nadzor, ali pa se osebi zavrne vstop, kar se prav tako lahko izpodbija pred pravosodnim organom. Preverjanje bi moralo trajati čim manj časa, najdaljše možno trajanje pa bi moralo biti mogoče le v redkih, težavnih primerih ali v okoliščinah, v katerih je treba številne osebe preveriti hkrati. Kadar je v zvezi z določeno osebo doseženo najdaljše trajanje 5 dni, v izjemnih primerih pa 10 dni, bi se moralo preverjanje takoj končati, v zvezi s to osebo pa bi se moral takoj začeti postopek, ki vodi k odločbi, za katero je mogoče izvesti sodni nadzor.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlagana uredba vpliva na proračun EU.

Skupna finančna sredstva, potrebna za podporo izvajanju tega predloga, so ocenjena na 417,626 milijona EUR za obdobje 2021–2027. Finančna podpora bo lahko potrebna zlasti za naslednje elemente preverjanja:

– infrastrukturo za preverjanje: vzpostavitev in uporabo/nadgradnjo obstoječih prostorov na mejnih prehodih, v sprejemnih centrih itd.,

– dostop do ustreznih podatkovnih zbirk na novih lokacijah,

– zaposlovanje dodatnega osebja za izvajanje preverjanja,

– usposabljanje mejnih policistov in drugega osebja za izvajanje preverjanja,

– zaposlovanje zdravstvenega osebja,

– medicinsko opremo in prostore za predhodne zdravstvene preglede, kadar je primerno,

– vzpostavitev neodvisnega spremljevalnega mehanizma glede spoštovanja temeljnih pravic med preverjanjem.

Stroški, povezani s temi novimi nalogami, se lahko krijejo iz sredstev, ki so državam članicam na voljo iz novega večletnega finančnega okvira za obdobje 2021–2027.

V zvezi s tem zakonodajnim predlogom niso zahtevani dodatni finančni ali človeški viri.

Podrobnejše informacije o tem so na voljo v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, ki je priložena temu predlogu.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1 pojasnjuje predmet urejanja te uredbe. Kadar nič ne nakazuje, da je bila za državljane tretjih držav opravljena kontrola na zunanji meji, se preverjanje izvaja tudi na ozemlju držav članic.

Člen 2 določa opredelitve pojmov, ki se uporabljajo v zvezi s preverjanjem.

Člen 3 določa osebno področje uporabe z opredelitvijo državljanov tretjih držav, za katere bi morala veljati obveznost preverjanja na zunanjih mejah: državljani tretjih držav, ki so prisotni na zunanji meji, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop in za katere morajo države članice zbirati prstne odtise v skladu z uredbo Eurodac; osebe, ki so se po operaciji iskanja in reševanja izkrcale na ozemlju držav članic, ter državljani tretjih držav, ki zaprosijo za mednarodno zaščito na mejnem prehodu.

Preverjanje se ne izvaja za državljane tretjih držav, ki imajo dovoljenje za vstop na podlagi odstopanj iz člena 6(5) zakonika o schengenskih mejah (imetniki dovoljenj za prebivanje ali vizumov za dolgoročno bivanje za namene tranzita, državljani tretjih držav, ki potrebujejo vizum, če je vizum izdan na meji, in osebe, ki jih država članica sprejme na podlagi individualne odločbe iz humanitarnih razlogov, na podlagi nacionalnega interesa ali zaradi mednarodnih obveznosti, razen oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito in bi jih bilo treba usmeriti v preverjanje).

Člen 4 določa, da državljanom tretjih držav, ki so v postopku preverjanja na zunanji meji, med preverjanjem ni dovoljen vstop na ozemlje. Določa tudi, da se preverjanje konča, takoj ko se izkaže, da zadevni državljan tretje države izpolnjuje pogoje za vstop. To ne posega v morebitno uporabo kazni v zvezi s prehodom zunanje meje brez dovoljenja v skladu z veljavnimi pravili iz zakonika o schengenskih mejah.

Člen 5 določa, da države članice izvajajo preverjanje tudi v zvezi z državljani tretjih držav, prijetimi na ozemlju, če kaže, da so se pri vstopu izognili mejni kontroli na zunanji meji.

Člen 6 določa pravila glede lokacije in trajanja preverjanja. Lokacija je na zunanjih mejah, razen v primerih, ki spadajo na področje uporabe člena 5. Predlagani postopek preverjanja traja pet dni, razen če je bila zadevna oseba zadržana na meji v zvezi z nezakonitim prehodom zunanje meje že 72 ur, kot je določeno v členu 14(3) Uredbe (EU) št. 603/2013 [uredba Eurodac]. V takem primeru preverjanje ne bi smelo presegati 2 dni. V primeru preverjanja oseb, prijetih na ozemlju, preverjanje ne bi smelo presegati 3 dni. Člen tudi našteva vse elemente preverjanja in državam članicam omogoča, da jih pri preverjanju podprejo ustrezne agencije EU v okviru svojih pooblastil. Prav tako priznava, da morajo države članice v primeru ranljivih oseb ali mladoletnikov vključiti organe za zaščito otrok in nacionalne poročevalce za boj proti trgovini z ljudmi.

Člen 7 določa obveznost vsake države članice za vzpostavitev neodvisnega spremljevalnega mehanizma za zagotovitev spoštovanja temeljnih pravic in opredeljuje vlogo Agencije za temeljne pravice v tem procesu.

V členu 8 so navedene informacije, ki jih je treba med preverjanjem sporočiti zadevnim državljanom tretjih držav, poudarjeno pa je tudi, da je treba zagotoviti spoštovanje nekaterih standardov v zvezi s tem, tako da se informacije tem osebam ter zlasti otrokom sporočajo na primeren način.

Člen 9 določa pravila o zdravstvenem pregledu in identifikaciji ranljivih državljanov tretjih držav ter državljanov tretjih držav s posebnimi potrebami glede sprejema ali postopkovnimi potrebami, ki so prisotni na zunanjih mejah.

Člen 10 določa posebna pravila za identifikacijo državljanov tretjih držav z vpogledom v skupno odložišče podatkov o identiteti (CIR), vzpostavljeno z uredbo o interoperabilnosti. Vpogled v CIR omogoča hitro in zanesljivo preverjanje podatkov o identiteti hkrati v SVI, VIS, ETIAS, sistemu Eurodac in sistemu ECRIS-TCN, pri čemer se zagotovi največja možna zaščita podatkov in prepreči nepotrebna obdelava ali podvajanje podatkov.

Člen 11 določa posebna pravila v zvezi z varnostnim preverjanjem. Od pristojnih organov zahteva vpogled v SVI, ETIAS, VIS, sistem ECRIS-TCN in Interpolovo zbirko potovalnih dokumentov, povezanih z razpisi ukrepov (TDAWN), da se preveri, ali državljan tretje države ne predstavlja varnostne grožnje. Vsako tako preverjanje bi bilo treba, kolikor je to mogoče, izvajati na podlagi biometričnih podatkov, da se čim bolj zmanjša tveganje napačne identifikacije, rezultati iskanja pa bi morali biti omejeni le na zanesljive podatke.

Člen 12 dopolnjuje člen 11, tako da določa posebna pravila za varnostno preverjanje.

Člen 13 določa obrazec za operativni razgovor, ki bi ga morali pristojni organi izpolniti do zaključka preverjanja.

Člen 14 določa možne rezultate opravljenega preverjanja državljanov tretjih držav. Nanaša se zlasti na postopke v skladu z Direktivo (EU) 2008/115/ES (direktiva o vračanju) v zvezi z državljani tretjih držav, ki niso zaprosili za mednarodno zaščito in pri preverjanju katerih se je izkazalo, da ne izpolnjujejo pogojev za vstop. Določa tudi, da bi bilo treba državljane tretjih držav, ki so vložili prošnjo za mednarodno zaščito, napotiti na organe iz člena [XY] navedene uredbe. Obrazec iz člena 13 te uredbe se pošlje hkrati z napotitvijo zadevne osebe na pristojne organe. Člen 14 se nanaša tudi na možnost premestitve na podlagi solidarnostnega mehanizma, vzpostavljenega s členom XX Uredbe (EU) XXXX/XXXX [uredba o upravljanju azila in migracij]. Določba se nanaša tudi na državljane tretjih držav, za katere je bilo po njihovem prijetju na ozemlju držav članic opravljeno preverjanje. Za te državljane tretjih držav veljajo bodisi postopki v skladu z Direktivo 2008/115/ES bodisi postopki iz člena 25(2) Uredbe (EU) XXX/XXX (uredba o azilnem postopku). Določba tudi določa, da organi med preverjanjem pridobijo biometrične podatke iz členov [10, 13, 14 in člena 14a] Uredbe (EU) XXX/XXX [uredba Eurodac] za vse osebe, za katere se uporablja navedena uredba, in te podatke posredujejo v skladu z navedeno uredbo, če to še ni bilo storjeno.

Člen 15 uvaja postopek v odboru za sprejetje izvedbenih aktov, navedenih v členu 10 oziroma 11 v zvezi z ugotavljanjem identitete in varnostnim preverjanjem.

Členi 16–19 določajo spremembe zadevnih pravnih aktov, in sicer Uredbe (ES) št. 767/2008, Uredbe (EU) 2017/2226, Uredbe (EU) 2018/1240 in Uredbe (EU) 2019/817 o vzpostavitvi podatkovnih zbirk, v katere je treba vpogledati med preverjanjem, in o njihovi interoperabilnosti.

Člen 20 določa ocenjevanje izvajanja ukrepov iz te uredbe.

Člen 21 vsebuje končne določbe.

2020/0278 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uvedbi preverjanja državljanov tretjih držav na zunanjih mejah ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/817

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti točk (b) in (d) člena 77(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Schengensko območje je bilo vzpostavljeno za doseganje cilja Unije, da uvede območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb, kot je določeno v členu 3(2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU). Dobro delovanje tega območja je odvisno od medsebojnega zaupanja med državami članicami in učinkovitega upravljanja zunanjih meja.

(2) Pravila za izvajanje kontrole oseb pri prehajanju zunanjih meja držav članic Unije so določena v Uredbi (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta (zakonik o schengenskih mejah)[21], kot je bila sprejeta v skladu s členom 77(2)(b) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Za nadaljnji razvoj politike Unije z namenom izvajanja kontrole oseb in učinkovitega spremljanja prehajanja zunanjih meja iz prvega odstavka člena 77 PDEU bi bilo treba z dodatnimi ukrepi obravnavati okoliščine, v katerih se državljanom tretjih držav uspe izogniti mejni kontroli na zunanjih mejah ali v katerih se državljani tretjih držav izkrcajo po operacijah iskanja in reševanja ter kadar državljani tretjih držav zaprosijo za mednarodno zaščito na mejnem prehodu, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop. Ta uredba dopolnjuje in podrobno opredeljuje Uredbo (EU) 2016/399 glede navedenih treh vrst okoliščin.

(3) Bistveno je zagotoviti, da se v navedenih treh vrstah okoliščin opravi preverjanje državljanov tretjih držav, da bi se olajšalo ustrezno ugotavljanje identitete in se omogočila njihova učinkovita napotitev na ustrezne postopke, ki so glede na okoliščine lahko postopki za mednarodno zaščito ali postopki v skladu z Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta (direktiva o vračanju)[22]. Preverjanje bi moralo nemoteno dopolnjevati kontrolo, ki se izvaja na zunanji meji, ali jo

[21] Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

[22] Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

nadomestiti, kadar so se državljani tretjih držav pri prehodu zunanje meje takšni kontroli izognili.

(4) Nadzor meje ni samo v interesu držav članic, na katerih zunanjih mejah se opravlja, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor meje na svojih notranjih mejah. Nadzor meje bi moral pomagati v boju proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi ter preprečiti vsako grožnjo notranji varnosti, javnemu redu, javnemu zdravju in mednarodnim odnosom držav članic. Zato so ukrepi, sprejeti na zunanjih mejah, pomembni elementi celovitega pristopa k migracijam, ki omogočajo reševanje izziva mešanih tokov migrantov in oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito.

(5) V skladu s členom 2 Uredbe (EU) 2016/399 je nadzor meje sestavljen iz mejne kontrole, ki se izvaja na mejnih prehodih, in varovanja meje, ki se izvaja med mejnimi prehodi, da se državljanom tretjih držav prepreči izogibanje mejni kontroli. V skladu s členom 13 Uredbe (EU) 2016/399 se oseba, ki je nezakonito prestopila mejo in nima pravice do bivanja na ozemlju zadevne države članice, pridrži in se zanjo uporabi postopek, ki je v skladu z Direktivo 2008/115/ES. V skladu s členom 3 Uredbe (EU) 2016/399 bi bilo treba nadzor meje izvajati brez poseganja v pravice beguncev in oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito, zlasti glede nevračanja.

(6) Mejni policisti se pogosto srečujejo z državljani tretjih držav, ki zaprosijo za mednarodno zaščito in nimajo potnih listin, in sicer po prijetju med varovanjem meje ter med kontrolo na mejnih prehodih. Poleg tega se mejni policisti na nekaterih mejnih odsekih soočajo z velikim številom prišlekov hkrati. V takšnih okoliščinah je posebej težko zagotoviti iskanje v vseh relevantnih podatkovnih zbirkah in takoj določiti ustrezni azilni postopek ali postopek vračanja.

(7) Za zagotovitev hitre obravnave državljanov tretjih držav, ki se poskušajo izogniti mejni kontroli ali na mejnem prehodu zaprosijo za mednarodno zaščito, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, ali državljanov tretjih držav, ki se izkrcajo po operaciji iskanja in reševanja, je treba zagotoviti močnejši okvir za sodelovanje med različnimi nacionalnimi organi, pristojnimi za nadzor meje, varovanje javnega zdravja, preučitev potrebe po mednarodni zaščiti in uporabo postopkov vračanja.

(8) Preverjanje bi moralo zlasti pomagati zagotoviti, da se zadevni državljani tretjih držav čim prej napotijo na ustrezne postopke ter da se postopki nadaljujejo brez prekinitve in odlašanja. Hkrati bi moralo preverjanje pomagati preprečevati prakso nekaterih prosilcev za mednarodno zaščito, ki potem ko so na podlagi prošnje za mednarodno zaščito vstopili na ozemlje države članice, pobegnejo z namenom, da bi takšno prošnjo vložili v drugi državi članici, ali brez namena vložitve prošnje.

(9) Glede oseb, ki zaprosijo za mednarodno zaščito, bi bilo treba po preverjanju preučiti potrebo po mednarodni zaščiti. S preverjanjem bi se morale zbrati in izmenjati vse informacije, ki jih potrebujejo organi, pristojni za to obravnavo te prošnje, da bi določili ustrezen postopek, s tem pa bi dosegli hitrejšo obravnavo prošnje. Prav tako bi bilo treba s preverjanjem zagotoviti, da so osebe s posebnimi potrebami identificirane v zgodnji fazi, zato da se pri določanju in izvajanju veljavnega postopka v celoti upoštevajo vse posebne potrebe glede sprejema in postopkovne potrebe.

(10) Obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, ne bi smele posegati v določbe o odgovornosti za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo ureja Uredba (EU) XX/XXX [uredba o upravljanju azila in migracij].

(11) Ta uredba bi se morala uporabljati za državljane tretjih držav in osebe brez državljanstva, ki so prijete zaradi nezakonitega prehoda zunanje meje države članice po kopnem, morju ali zraku, razen za državljane tretjih držav, za katere država članica ni dolžna pridobiti biometričnih podatkov v skladu s členom 14(1) in (3) uredbe Eurodac iz razlogov, ki niso povezani z njihovo starostjo, ter za osebe, ki so se izkrcale po operacijah iskanja in reševanja, ne glede na to, ali zaprosijo za mednarodno zaščito ali ne. Ta uredba bi se morala uporabljati tudi za osebe, ki na mejnih prehodih ali na tranzitnih območjih zaprosijo za mednarodno zaščito, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop.

(12) Preverjanje bi bilo treba opraviti na zunanji meji ali v njeni bližini, preden se zadevnim osebam dovoli vstop na ozemlje. Države članice bi morale uporabljati ukrepe v skladu z nacionalno zakonodajo, da bi se zadevnim osebam preprečil vstop na ozemlje med preverjanjem. V posameznih primerih lahko to po potrebi vključuje pridržanje v skladu z nacionalno zakonodajo, ki ureja to področje.

(13) Kadar se med preverjanjem izkaže, da državljan tretje države, za katerega se opravi preverjanje, izpolnjuje pogoje iz člena 6 Uredbe (EU) 2016/399, bi se moralo preverjanje končati, zadevnemu državljanu tretje države pa bi se moral dovoliti vstop na ozemlje brez poseganja v uporabo kazni iz člena 5(3) navedene uredbe.

(14) Glede na namen odstopanja iz člena 6(5) Uredbe (EU) 2016/399 se za osebe, ki jim je država članica v skladu z navedeno določbo dovolila vstop z individualno odločbo, preverjanje ne bi smelo izvajati, čeprav ne izpolnjujejo vseh pogojev za vstop.

(15) Za vse osebe, za katere se opravi preverjanje, bi bilo treba ugotoviti identiteto in se prepričati, da ne ogrožajo notranje varnosti ali javnega zdravja. Kadar osebe zaprosijo za mednarodno zaščito na mejnem prehodu, bi bilo treba upoštevati ugotavljanje identitete in varnostno preverjanje, ki sta bili izvedeni v okviru mejne kontrole, da bi se izognili podvajanju.

(16) Po zaključku širšega preverjanja bi bilo treba zadevne državljane tretjih držav napotiti na ustrezen postopek, da se določi pristojnost za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito in oceni potreba po njej, ali pa zanje po potrebi uporabiti postopke v skladu z Direktivo 2008/115 (direktiva o vračanju). Ustrezne informacije, pridobljene med preverjanjem, bi bilo treba predložiti pristojnim organom v podporo nadaljnji presoji vsakega posameznega primera ob polnem spoštovanju temeljnih pravic. Postopki, vzpostavljeni z Direktivo 2008/115, bi se morali začeti uporabljati šele po zaključku preverjanja. Člena 26 in 27 uredbe o azilnem postopku bi se morala uporabljati šele po zaključku preverjanja. To ne bi smelo posegati v dejstvo, da bi bilo treba osebe, ki zaprosijo za mednarodno zaščito ob prijetju, med nadzorom meje na mejnem prehodu ali med preverjanjem, obravnavati kot prosilce.

(17) Preverjanju bi lahko sledila premestitev v okviru solidarnostnega mehanizma, vzpostavljenega z Uredbo (EU) XXX/XXX [uredba o upravljanju azila in migracij], če država članica prostovoljno prispeva k solidarnosti ali če za prosilce za mednarodno zaščito ne velja postopek na meji v skladu z Uredbo (EU) št. XXX/XXX (uredba o azilnem postopku) ali če se uporablja mehanizem za ravnanje v kriznih razmerah, vzpostavljen z Uredbo (EU) XXX/XXX [uredba o ravnanju v kriznih razmerah].

(18) V skladu s členom 12 Uredbe (EU) 2016/399 sta izpolnjevanje pogojev za vstop in odobritev vstopa izražena z vstopnim žigom v potni listini. Če takega vstopnega žiga ali potne listine ni, se torej lahko šteje, da imetnik ne izpolnjuje pogojev za vstop. Z začetkom delovanja sistema vstopa/izstopa, s katerim bodo žigi nadomeščeni z

vnosom v elektronski sistem, bo ta domneva postala zanesljivejša. Države članice bi zato morale uporabljati preverjanje za državljane tretjih držav, ki so že na ozemlju in ne morejo dokazati, da izpolnjujejo pogoje za vstop na ozemlje držav članic. Preverjanje takšnih državljanov tretjih držav je potrebno, da se nadomesti vstopna kontrola/mejna kontrola ob vstopu, ki so se ji verjetno izognili ob prihodu na schengensko območje in jim zato ni bilo mogoče zavrniti vstopa ali pa jih po preverjanju napotiti na ustrezni postopek. Z vpogledom v podatkovne zbirke, na katere se sklicuje ta uredba, bi lahko preverjanje pripomoglo tudi k potrditvi, da zadevne osebe ne ogrožajo notranje varnosti. Ob zaključku preverjanja na ozemlju države članice bi bilo treba za zadevne državljane tretjih držav začeti bodisi postopek vračanja bodisi ustrezni azilni postopek, če zaprosijo za mednarodno zaščito. V največji možni meri bi se bilo treba izogibati večkratnemu preverjanju istega državljana tretje države.

(19) Preverjanje bi bilo treba zaključiti čim prej in ne bi smelo trajati več kot 5 dni, kadar se izvaja na zunanji meji, in 3 dni, kadar se izvaja na ozemlju države članice. Vsako podaljšanje petdnevnega roka bi bilo treba omejiti na izjemne razmere na zunanjih mejah, kadar so zmogljivosti države članice za opravljanje preverjanja presežene zaradi razlogov, na katere država članica ne more vplivati, kot so krizne razmere iz člena 1 Uredbe XXX/XXX [predlog o ravnanju v kriznih razmerah].

(20) Države članice bi morale določiti primerne lokacije za preverjanje na zunanji meji ali v njeni bližini, pri čemer bi morale upoštevati geografsko lego in obstoječo infrastrukturo ter zagotoviti, da se lahko za prijete državljane tretjih držav in tiste, ki pridejo na mejni prehod, hitro začne preverjanje. Naloge v zvezi s preverjanjem se lahko izvajajo na žariščnih območjih iz točke (23) člena 2 Uredbe (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta[23].

(21) Za dosego ciljev preverjanja bi bilo treba zagotoviti tesno sodelovanje med pristojnimi nacionalnimi organi iz člena 16 Uredbe (EU) 2016/399, organi iz člena 5 [uredbe o azilnem postopku] in organi, pristojnimi za izvajanje postopkov vračanja v skladu z Direktivo 2008/115. Kadar je treba zagotoviti, da se pri preverjanju ustrezno upoštevajo otrokove koristi, bi morali biti v preverjanje tesno vključeni tudi organi za zaščito otrok. Državam članicam bi bilo treba omogočiti izkoriščanje podpore ustreznih agencij v okviru njihovih pooblastil, zlasti Evropske agencije za mejno in obalno stražo ter [Agencije Evropske unije za azil]. Kadar se pri preverjanju razkrijejo dejstva, pomembna za trgovino z ljudmi v skladu z Direktivo 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta[24], bi morale države članice vključiti nacionalne poročevalce za boj proti trgovini z ljudmi.

(22) Pristojni organi bi morali pri preverjanju spoštovati Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zagotoviti spoštovanje človekovega dostojanstva in ne bi smeli diskriminirati oseb na podlagi spola, rase, barve kože, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodnostni manjšini, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Posebno pozornost bi bilo treba posvetiti otrokovi koristi.

---

[23] Uredba (EU) 2019/1896 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2019 o evropski mejni in obalni straži (UL L 295, 14.11.2019, str. 1).

[24] Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev (UL L 101, 15.4.2011, str. 1).

(23) Da bi se med preverjanjem zagotovila skladnost s pravom EU in mednarodnim pravom, vključno z Listino o temeljnih pravicah, bi morala vsaka država članica vzpostaviti spremljevalni mehanizem in uvesti ustrezne zaščitne ukrepe za njegovo neodvisnost. Spremljevalni mehanizem bi moral zajemati zlasti spoštovanje temeljnih pravic v zvezi s preverjanjem, spoštovanje veljavnih nacionalnih pravil v zvezi s pridržanjem in skladnost z načelom nevračanja iz člena 3(b) Uredbe (EU) 2016/399. Agencija za temeljne pravice bi morala določiti splošne smernice za vzpostavitev in neodvisno delovanje takšnega spremljevalnega mehanizma. Poleg tega bi države članice morale imeti možnost, da Agencijo za temeljne pravice zaprosijo za podporo pri razvoju svojega nacionalnega spremljevalnega mehanizma. Države članice bi morale imeti tudi možnost, da se z Agencijo za temeljne pravice posvetujejo glede določitve metodologije za ta spremljevalni mehanizem in glede ustreznih ukrepov usposabljanja. Države članice bi prav tako morale imeti možnost, da k sodelovanju pri spremljanju povabijo ustrezne in pristojne nacionalne, mednarodne ter nevladne organizacije in organe. Neodvisni spremljevalni mehanizem ne bi smel posegati v spremljanje temeljnih pravic, ki ga zagotavljajo opazovalci spoštovanja temeljnih pravic Evropske agencije za mejno in obalno stražo iz Uredbe (EU) 2019/1896. Države članice bi morale raziskati domnevne kršitve temeljnih pravic med preverjanjem, med drugim tako, da bi poskrbele za hitro in ustrezno obravnavo pritožb.

(24) Do zaključka preverjanja bi morali organi, pristojni za preverjanje, izpolniti obrazec za operativni razgovor. Obrazec bi bilo treba poslati organom, ki obravnavajo prošnje za mednarodno zaščito, ali organom, pristojnim za vračanje, odvisno od tega, na koga se posameznik napoti. V prvem primeru bi morali organi, odgovorni za preverjanje, navesti tudi vse elemente, ki bi lahko bili pomembni za določitev, ali bi morali pristojni organi prošnjo zadevnega državljana tretje države predložiti v pospešeni postopek obravnave ali v postopek na meji.

(25) Biometrične podatke, pridobljene med preverjanjem, bi morali pristojni organi skupaj s podatki iz členov [12, 13, 14 in člena 14a] uredbe Eurodac poslati v sistem Eurodac v skladu z roki iz navedene uredbe.

(26) Za vse osebe, za katere se opravi preverjanje na zunanjih mejah, bi bilo treba opraviti predhodni zdravstveni pregled, da se prepoznajo osebe, ki potrebujejo takojšnjo oskrbo, ali osebe, za katere bi bilo treba sprejeti druge ukrepe, na primer osamitev zaradi javnega zdravja. Upoštevati bi bilo treba posebne potrebe mladoletnikov in ranljivih oseb. Če je iz okoliščin razvidno, da tak pregled ni potreben, zlasti ker se zdi splošno stanje osebe zelo dobro, se pregled ne bi smel opraviti, zadevna oseba pa bi morala biti o tem obveščena. Predhodni zdravstveni pregled bi morali izvesti zdravstveni organi zadevne države članice. Pri državljanih tretjih držav, prijetih na ozemlju, bi bilo treba opraviti predhodni zdravniški pregled, kadar se to na prvi pogled zdi potrebno.

(27) Med preverjanjem bi bilo treba vsem zadevnim osebam zagotoviti življenjski standard v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah ter dostop do nujne zdravstvene oskrbe in osnovnega zdravljenja. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti ranljivim posameznikom, kot so nosečnice, starejše osebe, enostarševske družine, osebe s takoj prepoznavno telesno ali duševno motnjo, osebe z vidnimi znaki psihološke ali fizične travme ter mladoletniki brez spremstva. Zlasti mladoletnikom bi bilo treba informacije zagotoviti na otroku prijazen in starosti primeren način. Vsi organi, ki sodelujejo pri nalogah, povezanih s preverjanjem, bi morali spoštovati

človekovo dostojanstvo in zasebnost ter se vzdržati diskriminatornih dejanj ali vedenja.

(28) Ker je možno, da vsi državljani tretjih držav, za katere se opravi preverjanje, nimajo pri sebi potrebnih osebnih dokumentov in potnih listin, potrebnih za zakonit prehod zunanje meje, bi bilo treba v okviru preverjanja zagotoviti postopek preverjanja istovetnosti.

(29) Skupno odložišče podatkov o identiteti (CIR) je bilo vzpostavljeno z Uredbo (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta (uredba o interoperabilnosti)[25] za olajšanje in pomoč pri pravilni identifikaciji oseb, evidentiranih v sistemu vstopa/izstopa (SVI), vizumskem informacijskem sistemu (VIS), Evropskem sistemu za potovalne informacije in odobritve (ETIAS), sistemu Eurodac in evropskem informacijskem sistemu kazenskih evidenc za državljane tretjih držav (sistem ECRIS-TCN), vključno z identifikacijo neznanih oseb, ki se ne morejo same identificirati. V ta namen CIR vsebuje samo podatke o identiteti, potni listini in biometrične podatke, evidentirane v SVI, VIS, ETIAS, sistemu Eurodac in sistemu ECRIS-TCN, ki so logično ločeni. V CIR se hranijo samo osebni podatki, nujno potrebni za pravilno ugotovitev identitete. Osebni podatki, evidentirani v CIR, se hranijo, le dokler je to nujno potrebno za namene osnovnih sistemov, in bi se morali samodejno izbrisati, ko se podatki v osnovnih sistemih izbrišejo. Vpogled v CIR omogoča hitro in zanesljivo identifikacijo oseb, saj omogoča hiter in zanesljiv vpogled v vse podatke o identiteti v SVI, VIS, ETIAS, sistemu Eurodac in sistemu ECRIS-TCN obenem, pri čemer se zagotavlja največje možno varstvo podatkov in preprečuje nepotrebna obdelava ali podvajanje podatkov.

(30) Za ugotovitev identitete oseb, za katere se opravi preverjanje, bi bilo treba podatke preveriti v CIR v prisotnosti osebe med preverjanjem. Med to preverbo podatkov bi bilo treba biometrične podatke primerjati s podatki v CIR. Če biometričnih podatkov osebe ni mogoče uporabiti ali če je poizvedba na podlagi teh podatkov neuspešna, bi jo bilo treba opraviti na podlagi podatkov o identiteti osebe in podatkov o potnih listinah, kadar so takšni podatki na voljo. V skladu z načeli nujnosti in sorazmernosti ter kadar poizvedba pokaže, da se podatki o tej osebi hranijo v CIR, bi morali imeti organi države članice dostop do CIR za vpogled v podatke o identiteti, podatke o potni listini in biometrične podatke te osebe, ne da bi bilo iz CIR razvidno, kateremu informacijskemu sistemu EU podatki pripadajo.

(31) Ker je uporaba CIR za namene identifikacije z Uredbo (EU) 2019/817 omejena na lajšanje in pomoč pri pravilni identifikaciji oseb, evidentiranih v SVI, VIS, ETIAS, sistemu Eurodac in sistemu ECRIS-TCN pri izvajanju policijskih kontrol na ozemlju držav članic, je treba navedeno uredbo spremeniti, da se zagotovi dodaten namen uporabe CIR za identifikacijo oseb med preverjanjem, vzpostavljenim s to uredbo.

(32) Ker mnoge osebe, za katere se opravi preverjanje, morda nimajo pri sebi potnih listin, bi organi, ki izvajajo preverjanje, morali imeti dostop do kakršnih koli drugih relevantnih dokumentov zadevnih oseb, kadar biometrični podatki takšnih oseb niso uporabni ali ne pokažejo ujemanja s podatki v CIR. Organom bi bilo treba tudi

[25] Uredba (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 in (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2004/512/ES in Sklepa Sveta 2008/633/PNZ (UL L 135, 22.5.2019, str. 27).

omogočiti uporabo podatkov iz navedenih dokumentov, ki niso biometrični podatki, za primerjavo s podatki v relevantnih podatkovnih zbirkah.

(33) Identifikacija oseb med mejno kontrolo na mejnem prehodu in vpogled v podatkovne zbirke v zvezi z varovanjem meje ali policijskimi kontrolami na območju zunanje meje s strani organov, ki so zadevno osebo napotili na preverjanje, bi se morala šteti za del preverjanja in se ne bi smela ponoviti, razen če obstajajo posebne okoliščine, ki upravičujejo tako ponovitev.

(34) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje člena 11(5) in člena 12(5) te uredbe bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za izvajanje. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[26]. Za sprejetje ustreznih izvedbenih aktov bi bilo treba uporabiti postopek pregleda.

(35) Pri preverjanju bi bilo treba tudi oceniti, ali bi lahko vstop državljanov tretjih držav v Unijo ogrožal notranjo varnost ali javni red.

(36) Ker se preverjanje nanaša na osebe, prisotne na zunanji meji, ki ne izpolnjujejo pogojev za vstop, ali osebe, ki se izkrcajo po operaciji iskanja in reševanja, bi moralo biti varnostno preverjanje kot del širšega preverjanja vsaj na podobni ravni kot preverjanje državljanov tretjih držav, ki predhodno zaprosijo za dovoljenje za vstop v Unijo za kratkoročno bivanje, ne glede na to, ali zanje velja vizumska obveznost ali ne.

(37) Za državljane tretjih držav, ki so na podlagi svojega državljanstva izvzeti iz vizumske obveznosti v skladu z Uredbo (EU) 2018/1806 Evropskega parlamenta in Sveta[27], Uredba (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta[28] (uredba ETIAS) določa, da morajo za vstop in kratkoročno bivanje v EU zaprositi za potovalno odobritev. Preden zadevne osebe prejmejo navedeno potovalno odobritev, se zanje izvede varnostno preverjanje predloženih osebnih podatkov v več podatkovnih zbirkah EU, in sicer v vizumskem informacijskem sistemu (VIS), schengenskem informacijskem sistemu (SIS), sistemu vstopa/izstopa (SVI), Evropskem sistemu za potovalne informacije in odobritve (ETIAS), podatkih Europola, ki se obdelujejo za namene iz člena 18(2)(a) Uredbe (EU) 2016/794[29], sistemu ECRIS-TCN[30] ter Interpolovi podatkovni zbirki o ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentih (SLTD) in Interpolovi zbirki

---

[26] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

[27] Uredba (EU) 2018/1806 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti (UL L 303, 28.11.2018, str. 39).

[28] Uredba (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226 (UL L 236, 19.9.2018, str. 1).

[29] Uredba (EU) 2016/794 z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

[30] Uredba (EU) 2019/816 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o vzpostavitvi centraliziranega sistema za določitev držav članic, ki imajo informacije o obsodbah državljanov tretjih držav in oseb brez državljanstva (sistem ECRIS-TCN), z namenom dopolnitve evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc ter o spremembi Uredbe (EU) 2018/1726 (UL L 135, 22.5.2019, str. 1).

potovalnih dokumentov, povezanih z razpisi ukrepov (Interpolova podatkovna zbirka TDAWN).

(38) Za državljane tretjih držav, za katere v skladu z Uredbo (EU) 2018/1806 velja vizumska obveznost, se pred izdajo vizuma v skladu z Uredbo (EU) št. 810/2009 in Uredbo (EU) št. 767/2008 opravi varnostno preverjanje na podlagi istih podatkovnih zbirk kot za državljane tretjih držav, ki so izvzeti iz vizumske obveznosti.

(39) Iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 36, je razvidno, da bi bilo treba avtomatizirane preverbe podatkov v zvezi z osebami, za katere se opravi preverjanje, iz varnostnih razlogov opravljati v enakih sistemih, kot je določeno za prosilce za vizum ali potovalno odobritev v okviru Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve: VIS, SVI, ETIAS, SIS, sistemu ECRIS-TCN, Europolu ter Interpolovih zbirkah SLTD in TDAWN. Osebe, za katere se opravi preverjanje, bi bilo treba preveriti tudi v sistemu ECRIS-TCN glede oseb, obsojenih zaradi terorističnih kaznivih dejanj in drugih oblik hudih kaznivih dejanj, v podatkih Europola iz uvodne izjave 38, Interpolovi podatkovni zbirki o ukradenih in izgubljenih potovalnih dokumentih ter Interpolovi zbirki potovalnih dokumentov, povezanih z razpisi ukrepov (TDAWN).

(40) Navedene preverbe bi bilo treba izvajati tako, da se zagotovi, da se iz navedenih podatkovnih zbirk pridobijo samo podatki, potrebni za izvajanje varnostnega preverjanja. V zvezi z osebami, ki so zaprosile za mednarodno zaščito na mejnem prehodu, bi moral biti vpogled v podatkovne zbirke za varnostno preverjanje v okviru širšega preverjanja usmerjen v podatkovne zbirke, ki niso bile uporabljene med mejno kontrolo na zunanji meji, s čimer bi se izognili ponavljajočim se vpogledom.

(41) Kadar je to upravičeno zaradi varnostnega preverjanja, bi lahko širše preverjanje v skladu z nacionalno zakonodajo vključevalo tudi pregled predmetov, ki jih posedujejo državljani tretjih držav. Vsi ukrepi, ki se v zvezi s tem uporabljajo, bi morali biti sorazmerni in bi morali spoštovati človekovo dostojanstvo oseb, ki se preverjajo. Vpleteni organi bi morali zagotoviti spoštovanje temeljnih pravic zadevnih posameznikov, vključno s pravico do varstva osebnih podatkov in svobodo izražanja.

(42) Ker organi, imenovani za opravljanje preverjanja, potrebujejo dostop do SVI, ETIAS, VIS in sistema ECRIS-TCN, da se ugotovi, ali bi oseba lahko ogrozila notranjo varnost ali javni red, bi bilo treba Uredbo (ES) št. 767/2008, Uredbo (EU) 2017/2226, Uredbo (EU) 2018/1240 oziroma Uredbo (EU) 2019/816 spremeniti, da se zagotovi ta dodatna pravica do dostopa, ki je navedene uredbe trenutno ne zagotavljajo. V primeru Uredbe (EU) 2019/816 bi se morala ta sprememba zaradi razlik v področju uporabe izvesti z drugo uredbo, kot je sedanja.

(43) Za iskanje v evropskih podatkovnih zbirkah SVI, ETIAS, VIS in sistemu ECRIS-TCN bi se za identifikacijo ali po potrebi za namene varnostnega preverjanja moral uporabljati evropski iskalni portal (ESP), vzpostavljen z Uredbo (EU) 2019/817.

(44) Ker je učinkovito širše preverjanje odvisno od pravilne identifikacije zadevnih posameznikov in njihovega varnostnega ozadja, je vpogled v evropske podatkovne zbirke za ta namen utemeljen z enakimi cilji, zaradi katerih je bila vzpostavljena vsaka od navedenih podatkovnih zbirk, torej za učinkovito upravljanje zunanjih meja Unije, notranjo varnost Unije ter učinkovito izvajanje azilne politike in politike vračanja Unije.

(45) Ker ciljev te uredbe, in sicer krepitve nadzora oseb, ki bodo vstopile na schengensko območje, in njihove napotitve na ustrezne postopke države članice same ne morejo

doseči, je treba določiti skupna pravila na ravni Unije. Unija lahko zato sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(46) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.

(47) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES[31] ne sodeluje. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

(48) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES[32].

(49) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES[33].

(50) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU[34].

(51) Ta uredba za Ciper, Bolgarijo, Romunijo in Hrvaško predstavlja akt, ki nadgrajuje schengenski pravni red ali je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003, člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2005 oziroma člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2011 –

---

31 Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

32 Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

33 Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

34 Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta uredba vzpostavlja preverjanje na zunanjih mejah držav članic za vse državljane tretjih držav, ki so nezakonito prečkali zunanjo mejo, tistih, ki so zaprosili za mednarodno zaščito med mejno kontrolo, vendar ne izpolnjujejo pogojev za vstop, ter tistih, ki so se izkrcali po operaciji iskanja in reševanja, preden so napoteni na ustrezni postopek.

Preverjanje je namenjeno okrepitvi nadzora nad osebami, ki bodo vstopile na schengensko območje, in njihovi napotitvi na ustrezne postopke.

Cilj preverjanja je identifikacija vseh državljanov tretjih držav, za katere se opravi preverjanje, in poizvedba v ustreznih podatkovnih zbirkah, da bi se ugotovilo, ali osebe, pri katerih se preverjanje izvaja, ne ogrožajo notranje varnosti. Preverjanje po potrebi vključuje tudi zdravstveni pregled, da se identificirajo osebe, ki so ranljive in potrebujejo zdravstveno oskrbo, ter osebe, ki ogrožajo javno zdravje. Navedeni pregledi prispevajo k napotitvi takih oseb na ustrezni postopek.

Kadar nič ne nakazuje, da je bila za državljane tretjih držav opravljena kontrola na zunanji meji, se preverjanje izvaja tudi na ozemlju držav članic.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „nezakonit prehod zunanje meje“ pomeni prehod zunanje meje države članice po kopnem, morju ali zraku izven mejnih prehodov ali izven določenega delovnega časa, kot je navedeno v členu 5(3) Uredbe (EU) 2016/399;
2. „grožnja javnemu zdravju“ pomeni nevarnost za javno zdravje v smislu točke 21 člena 2 Uredbe (EU) 2016/399;
3. „preverjanje podatkov“ pomeni postopek primerjave nizov podatkov zaradi potrjevanja zatrjevane identitete (preverjanje s primerjanjem z enim vzorcem);
4. „identifikacija“ pomeni postopek ugotavljanja identitete osebe med drugim s primerjanjem več nizov podatkov v podatkovni zbirki (preverjanje s primerjanjem z več vzorci);
5. „državljan tretje države“ pomeni katero koli osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 20(1) PDEU in ni oseba, ki ima pravico do prostega gibanja po pravu Unije v smislu člena 2(5) Uredbe (EU) 2016/399.

Člen 3

Preverjanje na zunanji meji

1. Ta uredba se uporablja za vse državljane tretjih držav, ki:

   (a) so prijeti zaradi nezakonitega prehoda zunanje meje države članice po kopnem, morju ali zraku, razen državljanov tretjih držav, za katere država članica v skladu s členom 14(1) in (3) Uredbe (EU) št. 603/2013 ni dolžna pridobiti biometričnih podatkov iz razlogov, ki niso povezani z njihovo starostjo, ali

   (b) se izkrcajo na ozemlju države članice po operaciji iskanja in reševanja.

   Za navedene osebe se preverjanje uporablja ne glede na to, ali so zaprosile za mednarodno zaščito.

2. Preverjanje se uporablja tudi za vse državljane tretjih držav, ki zaprosijo za mednarodno zaščito na zunanjih mejnih prehodih ali na tranzitnih območjih in ne izpolnjujejo pogojev za vstop iz člena 6 Uredbe (EU) 2016/399.

3. Preverjanje ne posega v uporabo člena 6(5) Uredbe (EU) 2016/399, razen kadar upravičenec do individualne odločbe, ki jo je država članica izdala na podlagi člena 6(5)(c) navedene uredbe, zaprosi za mednarodno zaščito.

Člen 4

Dovoljenje za vstop na ozemlje države članice

1. Med preverjanjem se osebam iz odstavkov 1 in 2 člena 3 ne dovoli vstop na ozemlje države članice.

2. Kadar se med preverjanjem izkaže, da zadevni državljan tretje države izpolnjuje pogoje za vstop iz člena 6 Uredbe (EU) 2016/399, se preverjanje konča, zadevnemu državljanu tretje države pa se dovoli vstop na ozemlje brez poseganja v uporabo kazni iz člena 5(3) navedene uredbe.

Člen 5

Preverjanje na ozemlju

Države članice uporabljajo preverjanje za državljane tretjih držav, ki so jih odkrile na njihovem ozemlju, kadar nič ne nakazuje, da so prečkali zunanjo mejo z namenom zakonitega vstopa na ozemlje držav članic.

Člen 6

Zahteve v zvezi s preverjanjem

1. V primerih iz člena 3 se preverjanje izvaja na lokacijah na zunanjih mejah ali v njihovi bližini.

2. V primerih iz člena 5 se preverjanje izvaja na kateri koli ustrezni lokaciji na ozemlju države članice.

3. V primerih iz člena 3 se preverjanje izvede nemudoma, vsekakor pa se zaključi v 5 dneh od prijetja na območju zunanje meje, izkrcanja na ozemlju zadevne države

članice ali prihoda na mejni prehod. V izjemnih okoliščinah, kadar je treba hkrati opraviti preverjanje nesorazmernega števila državljanov tretjih držav, kar v praksi onemogoča, da bi se preverjanje zaključilo v navedenem roku, se lahko rok 5 dni podaljša za največ dodatnih 5 dni.

Kar zadeva osebe iz člena 3(1)(a), za katere se uporablja člen 14(1) in (3) Uredbe (EU) št. 603/2013, se obdobje preverjanja, kadar na zunanji meji ostajajo fizično prisotne več kot 72 ur, skrajša na dva dni.

4. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo o izjemnih okoliščinah iz odstavka 3. Komisijo obvestijo tudi takoj, ko razlogi za podaljšanje obdobja preverjanja ne obstajajo več.

5. Preverjanje iz člena 5 se izvede nemudoma, vsekakor pa se zaključi v 3 dneh od prijetja.

6. Preverjanje vključuje naslednje obvezne elemente:

(a) predhodni zdravstveni pregled in pregled ranljivosti iz člena 9;

(b) identifikacija iz člena 10;

(c) evidentiranje biometričnih podatkov v ustreznih podatkovnih zbirkah iz člena 14(6), če še ni bilo izvedeno;

(d) varnostno preverjanje iz člena 11;

(e) izpolnjevanje obrazca za operativni razgovor iz člena 13;

(f) napotitev na ustrezni postopek v skladu s členom 14.

7. Države članice imenujejo organe, pristojne za izvajanje preverjanja. Za učinkovito izvajanje preverjanja dajo na voljo ustrezno osebje in zadostna sredstva.

Države članice imenujejo usposobljeno zdravstveno osebje za izvajanje zdravstvenega pregleda iz člena 9. Po potrebi so vključeni tudi nacionalni organi za zaščito otrok in nacionalni poročevalci za boj proti trgovini z ljudmi.

Pri izvajanju preverjanja lahko pristojnim organom pomagajo ali jih podprejo strokovnjaki ali uradniki za zvezo in skupine, ki jih napotita Evropska agencija za mejno in obalno stražo ter [Agencija Evropske unije za azil] v okviru svojih pooblastil.

Člen 7

Spremljanje spoštovanja temeljnih pravic

1. Države članice sprejmejo ustrezne določbe za preiskavo domnevnega nespoštovanja temeljnih pravic v zvezi s preverjanjem.

2. Vsaka država članica vzpostavi neodvisen spremljevalni mehanizem,

– da se zagotovi skladnost s pravom EU in mednarodnim pravom, vključno z Listino o temeljnih pravicah,

– da se po potrebi zagotovi skladnost z nacionalnimi pravili o pridržanju zadevne osebe, zlasti v zvezi z razlogi in trajanjem pridržanja,

– da se zagotovi, da se domnevno nespoštovanje temeljnih pravic v zvezi s preverjanjem, tudi v zvezi z dostopom do azilnega postopka in nespoštovanjem načela nevračanja, obravnava učinkovito in brez nepotrebnega odlašanja.

Države članice vzpostavijo ustrezne zaščitne ukrepe za zagotovitev neodvisnosti mehanizma.

Agencija za temeljne pravice izda splošne smernice za države članice o vzpostavitvi takšnega mehanizma in njegovem neodvisnem delovanju. Poleg tega lahko države članice Agencijo za temeljne pravice zaprosijo, naj jih podpre pri razvoju nacionalnega spremljevalnega mehanizma, vključno z zaščitnimi ukrepi za neodvisnost takšnih mehanizmov ter metodologijo spremljanja in ustreznimi programi usposabljanja.

Države članice lahko k sodelovanju pri spremljanju povabijo ustrezne nacionalne, mednarodne ter nevladne organizacije in organe.

Člen 8

Zagotovitev informacij

1. Državljani tretjih držav, za katere se opravi preverjanje, so na kratko obveščeni o namenu in načinu preverjanja:

   (a) o postopku in načinu ter možnih rezultatih preverjanja;

   (b) o pravicah in obveznostih državljanov tretjih držav med preverjanjem, vključno z obveznostjo, da med preverjanjem ostanejo v za to določenih objektih.

2. Med preverjanjem po potrebi tudi prejmejo informacije o:

   (a) veljavnih pravilih o pogojih za vstop državljanov tretjih držav v skladu z Uredbo (EU) 2016/399 [zakonik o schengenskih mejah] ter o drugih pogojih za vstop, bivanje in prebivanje zadevne države članice, če te informacije še niso bile posredovane;

   (b) kadar so zaprosili ali kaže, da želijo zaprositi za mednarodno zaščito, informacije o obveznosti vložitve prošnje za mednarodno zaščito v državi članici prvega vstopa ali zakonitega bivanja iz člena [9(1) in (2)] Uredbe (EU) XXX/XXX [prej dublinska uredba], posledicah neskladnosti iz člena [10(1)] navedene uredbe ter informacije iz člena 11 navedene uredbe in o postopkih, ki sledijo vložitvi prošnje za mednarodno zaščito;

   (c) obveznosti vračanja nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav v skladu z Direktivo XXXXX [direktiva o vračanju];

   (d) možnosti prijave v program, ki zagotavlja logistično, finančno in drugo materialno pomoč ali pomoč v naravi za podporo prostovoljnemu vračanju;

   (e) pogojih za sodelovanje pri premestitvah v skladu s členom XX Uredbe (EU) XXX/XXX [nekdanja dublinska uredba];

(f) informacijah iz člena 13 Uredbe (EU) 2016/679[35] [Splošna uredba o varstvu podatkov].

3. Informacije, sporočene med preverjanjem, se zagotovijo v jeziku, ki ga državljan tretje države razume ali za katerega se razumno domneva, da ga razume. Informacije se zagotovijo v pisni obliki, v izjemnih okoliščinah pa po potrebi ustno s tolmačenjem. Zagotovijo se na ustrezen način, pri čemer se upoštevata starost in spol osebe.

4. Države članice lahko pooblastijo ustrezne in pristojne nacionalne, mednarodne ter nevladne organizacije in organe, da državljanom tretjih držav med preverjanjem zagotovijo informacije iz tega člena v skladu z določbami nacionalnega prava.

Člen 9

Zdravstveni pregledi in ranljivost

1. Za državljane tretjih držav, za katere se izvede preverjanje iz člena 3, se opravi predhodni zdravniški pregled, da se ugotovijo vse potrebe po takojšnji oskrbi ali osamitvi iz razlogov javnega zdravja, razen če se na podlagi okoliščin, ki zadevajo splošno stanje posameznih državljanov tretjih držav, in razlogov za njihovo usmerjanje k preverjanju ustrezni pristojni organi prepričajo, da predhodni zdravniški pregled ni potreben. V tem primeru o tem ustrezno obvestijo navedene osebe.

2. Po potrebi se preveri, ali so osebe iz odstavka 1 v ranljivem položaju, ali so žrtve mučenja ali imajo posebne potrebe glede sprejema ali postopkovne potrebe v smislu člena 20 [prenovljene] direktive o pogojih za sprejem.

3. Kadar obstajajo znaki, da je državljan tretje države ranljiv ali da ima posebne potrebe v zvezi s sprejemom in postopkovne potrebe, prejme pravočasno in ustrezno podporo glede na svoje telesno in duševno zdravje. Mladoletnikom nudi podporo osebje, ki je usposobljeno in kvalificirano za obravnavanje mladoletnikov, v sodelovanju z organi za zaščito otrok.

4. Kadar se na podlagi okoliščin oceni, da je to potrebno, se za državljane tretjih držav, za katere se opravi preverjanje iz člena 5, opravi predhodni zdravniški pregled, zlasti da se ugotovi kakršno koli zdravstveno stanje, ki zahteva takojšnjo oskrbo, posebno pomoč ali osamitev.

Člen 10

Identifikacija

1. Identiteta državljanov tretjih držav, za katere se opravi preverjanje v skladu s členom 3 ali členom 5, se preveri ali ugotovi, če se to še ni storilo med uporabo člena 8 Uredbe (EU) 2016/399, z uporabo zlasti naslednjih elementov ter v kombinaciji z nacionalnimi in evropskimi podatkovnimi zbirkami:

(a) osebnih dokumentov, potnih listin ali drugih dokumentov;

[35] Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

(b) podatkov ali informacij, ki jih zagotovi zadevni državljan tretje države ali so od njega pridobljeni ter

(c) biometričnih podatkov.

2. Pristojni organi za namene ugotavljanja identitete iz odstavka 1 poizvedujejo v vseh ustreznih nacionalnih podatkovnih zbirkah in skupnem odložišču podatkov o identiteti (CIR) iz člena 17 Uredbe (EU) 2019/817. V ta namen se uporabijo biometrični podatki državljana tretje države, pridobljeni v živo med preverjanjem, podatki o identiteti in, če so na voljo, podatki o potni listini.

3. Kadar biometričnih podatkov državljana tretje države ni mogoče uporabiti ali kadar je poizvedba na podlagi teh podatkov v skladu z odstavkom 2 neuspešna, se poizvedba v skladu z odstavkom 2 opravi na podlagi podatkov o identiteti državljana tretje države v kombinaciji s kakršnimi koli podatki iz osebnih dokumentov, potne listine ali drugih dokumentov ali s podatki o identiteti, ki jih navede ta državljan tretje države.

4. Kadar je to mogoče, pregledi vključujejo tudi preverbo vsaj enega biometričnega identifikatorja, vključenega v kateri koli osebni dokument, potno ali drugo listino.

Člen 11

Varnostno preverjanje

1. Za državljane tretjih držav, za katere se opravi preverjanje v skladu s členom 3 ali členom 5, se opravi tudi varnostno preverjanje, s katerim se preveri, da ne ogrožajo notranje varnosti. Varnostno preverjanje lahko zajema državljane tretjih držav in predmete v njihovi posesti. Pri izvajanju vseh iskanj se uporablja pravo zadevne države članice.

2. Pristojni organi za namene varnostnega preverjanja iz odstavka 1, in če tega še niso storili v skladu s točko (a)(vi) člena 8(3) Uredbe (EU) 2016/399, opravijo poizvedbo v ustreznih nacionalnih podatkovnih zbirkah in podatkovnih zbirkah Unije, zlasti v schengenskem informacijskem sistemu (SIS).

3. Če poizvedbe niso bile opravljene že med kontrolo iz člena 8 Uredbe (EU) 2016/399, jih pristojni organ na podlagi podatkov iz člena 10(1) in z uporabo vsaj podatkov iz člena 10(1)(c) Uredbe opravi v sistemu vstopa/izstopa (SVI), evropskem sistemu za potovalne informacije in odobritve (ETIAS), vključno z nadzornim seznamom ETIAS iz člena 29 Uredbe (EU) 2018/1240, vizumskem informacijskem sistemu (VIS), sistemu ECRIS-TCN glede obsodb, povezanih s terorističnimi kaznivimi dejanji in drugimi oblikami hudih kaznivih dejanj, podatkih Europola, ki se obdelajo za namene iz člena 18(2)(a) Uredbe (EU) 2016/794, in Interpolovi zbirki potovalnih dokumentov, povezanih z razpisi ukrepov (Interpolova podatkovna zbirka TDAWN).

4. Kar zadeva vpogled v SVI, ETIAS in VIS v skladu z odstavkom 3, so pridobljeni podatki omejeni na navedbo zavrnitev potovalnih odobritev, zavrnitev vstopa ali odločitev o zavrnitvi, razveljavitvi ali preklicu vizuma ali dovoljenja za prebivanje na podlagi varnostnih razlogov.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi podroben postopek in specifikacije za priklic podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

Člen 12

Načini varnostnega preverjanja

1. Poizvedbe iz člena 10(2) in člena 11(2) se lahko, kadar gre za poizvedbe v zvezi z informacijskimi sistemi EU in CIR, sprožijo z uporabo evropskega iskalnega portala v skladu s poglavjem II Uredbe (EU) 2019/817 in poglavjem II Uredbe (EU) 2019/818[36].

2. Kadar se po poizvedbi v skladu s členom 11(3) ugotovi ujemanje s podatki v enem od informacijskih sistemov, ima pristojni organ dostop za vpogled v datoteko, ki ustreza temu ujemanju v zadevnem informacijskem sistemu, da se ugotovi tveganje za notranjo varnost iz člena 11(1).

3. Kadar poizvedba v skladu s členom 11(3) pokaže ujemanje s podatki Europola, pristojni organ države članice obvesti Europol in po potrebi sprejme ustrezne nadaljnje ukrepe v skladu z ustrezno zakonodajo.

4. Kadar poizvedba v skladu s členom 11(3) pokaže ujemanje s podatki iz Interpolove zbirke potovalnih dokumentov, povezanih z razpisi ukrepov (Interpol TDAWN), pristojni organ države članice obvesti Interpolov nacionalni centralni urad države članice, ki je sprožila poizvedbo, in po potrebi sprejme ustrezne nadaljnje ukrepe v skladu z ustrezno zakonodajo.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi postopek sodelovanja med organi, pristojnimi za izvajanje preverjanja, oziroma nacionalnimi centralnimi uradi Interpola, nacionalnimi enotami Europola in osrednjimi organi sistema ECRIS-TCN, da se ugotovi tveganje za notranjo varnost. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

Člen 13

Obrazec za operativni razgovor

Po opravljenem preverjanju pristojni organi v zvezi z osebami iz člena 3 in člena 5 izpolnijo obrazec iz Priloge I, ki vsebuje:

(a) ime, datum in kraj rojstva ter spol;

(b) prvotno navedbo državljanstev, držav prebivališča pred prihodom in znanje jezikov;

(c) razlog za nezakoniti prihod, vstop in po potrebi nezakonito bivanje ali prebivanje, vključno s podatkom o tem, ali je oseba vložila prošnjo za mednarodno zaščito;

(d) pridobljene informacije o prepotovanih poteh, vključno s krajem odhoda, krajih prejšnjega prebivališča, tretjimi tranzitnimi državami in tistimi, kjer je bila zaščita morda zaprošena ali odobrena, ter o predvidenem ciljnem kraju znotraj Unije;

[36] Uredba (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja, azila ter migracij (UL L 135, 22.5.2019, str. 85).

(e) informacije o pomoči osebe ali hudodelske združbe v zvezi z nezakonitim prehodom meje in vse povezane informacije v primerih suma tihotapljenja.

Člen 14

Izid preverjanja

1. Državljani tretjih držav iz točk (a) in (b) člena 3(1) te uredbe, ki:

   – niso zaprosili za mednarodno zaščito in

   – v zvezi s katerimi preverjanje ni pokazalo, da izpolnjujejo pogoje za vstop iz člena 6 Uredbe (EU) 2016/399,

   se napotijo na pristojne organe, ki uporabijo postopke v skladu z Direktivo (EU) 2008/115/ES (direktiva o vračanju).

   V primerih, ki niso povezani z operacijami iskanja in reševanja, se lahko vstop v skladu s členom 14 Uredbe 2016/399 zavrne.

   Obrazec iz člena 13 se pošlje ustreznim organom, na katere je državljan tretje države napoten.

2. Državljani tretjih držav, ki so vložili prošnjo za mednarodno zaščito, se skupaj z obrazcem iz člena 13 te uredbe napotijo na organe iz člena XY Uredbe (EU) XXX/XXX [uredba o azilnem postopku]. Ob tej priložnosti organi, ki izvajajo preverjanje, v obrazcu za operativni razgovor opozorijo na vse elemente, ki se na prvi pogled zdijo pomembni za napotitev zadevnih državljanov tretjih držav v pospešeni postopek obravnave ali postopek na meji.

3. Kadar je treba državljana tretje države premestiti v okviru solidarnostnega mehanizma, vzpostavljenega s členom XX Uredbe (EU) XXXX/XXXX [dublinska uredba], se zadevni državljan tretje države skupaj z obrazcem iz člena 13 napoti na ustrezne organe zadevnih držav članic.

4. Za državljane tretjih držav iz člena 5, ki:

   – niso zaprosili za mednarodno zaščito in

   – v zvezi s katerimi preverjanje ni pokazalo, da izpolnjujejo pogoje za vstop in bivanje,

   veljajo postopki vračanja v skladu z Direktivo 2008/115/ES.

5. Kadar državljani tretjih držav, ki so v postopku preverjanja v skladu s členom 5, vložijo prošnjo za mednarodno zaščito iz člena 25 Uredbe (EU) XXX/XXX (uredba o azilnem postopku), se ustrezno uporablja odstavek 2 tega člena.

6. V zvezi z državljani tretjih držav, za katere se uporablja Uredba (EU) XXX/XXX [uredba Eurodac], pristojni organi pridobijo biometrične podatke iz členov [10, 13, 14 in člena 14a] navedene uredbe (EU) in jih posredujejo v skladu z navedeno uredbo.

7. Kadar se državljani tretjih držav iz člena 3(1) in člena 5 napotijo na ustrezni postopek v zvezi z azilom ali vračanjem, se preverjanje konča. Če vsi pregledi niso bili zaključeni v rokih iz člena 6(3) in (5), se preverjanje v zvezi s to osebo, ki se napoti na ustrezni postopek, kljub temu konča.

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 16

Spremembe Uredbe (ES) št. 767/2008

Uredba (ES) št. 767/2008 se spremeni:

(1) v členu 6 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Dostop do VIS za namene iskanja podatkov je omejen izključno na ustrezno pooblaščeno osebje centralne enote ETIAS, nacionalnih organov vsake države članice, vključno z ustrezno pooblaščenim osebjem nacionalnih enot ETIAS, imenovanih v skladu s členom 8 Uredbe (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta, ki so pristojni za namene iz členov 15 do 22, na ustrezno pooblaščeno osebje nacionalnih organov posamezne države članice in agencij Unije, ki so pristojni za namene iz členov 20 in 21 Uredbe (EU) 2019/817, ter na nacionalne organe iz člena 6(6) Uredbe (EU) 2020/XXX Evropskega parlamenta in Sveta[37]. Tak dostop je omejen na obseg, v katerem so podatki potrebni za izvajanje njihovih nalog za te namene, in sorazmeren z zastavljenimi cilji.“.

Člen 17

Spremembe Uredbe (EU) 2017/2226

Uredba (EU) 2017/2226 se spremeni:

(1) v členu 6(1) se doda naslednja točka (1):

(1) podpirajo cilji preverjanja iz Uredbe (EU) 2020/XXX Evropskega parlamenta in Sveta[38], zlasti za preglede iz člena 10 Uredbe.“

(2) Člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„2(a) Pristojni organi iz člena 5(6) Uredbe (EU) 2020/XXX imajo dostop do SVI za vpogled v podatke.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„Dostop do podatkov iz SVI, shranjenih v CIR, je omejen izključno na ustrezno pooblaščeno osebje nacionalnih organov posameznih držav

[37] Uredba (EU) XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o uvedbi preverjanja državljanov tretjih držav na zunanjih mejah ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/817.

[38] Uredba (EU) XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o uvedbi preverjanja državljanov tretjih držav na zunanjih mejah ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/817.

članic in na ustrezno pooblaščeno osebje agencij Unije, ki so pristojni za namene iz člena 20, člena 20a in člena 21 Uredbe (EU) 2019/817. Tak dostop je omejen na obseg, v katerem so podatki potrebni za izvajanje njihovih nalog za te namene, in sorazmeren z zastavljenimi cilji.“.

Člen 18

Spremembe Uredbe (EU) 2018/1240

Uredba (EU) 2018/1240 se spremeni:

(1) v členu 4 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) prispeva k visoki stopnji varnosti, saj omogoča temeljito oceno prosilcev glede tveganja, ki ga lahko predstavljajo za notranjo varnost, preden prispejo na mejne prehode na zunanjih mejah, in oseb, za katere se opravi preverjanje iz Uredbe (EU) 2020/XXX Evropskega parlamenta in Sveta[39] [uredba o preverjanju], da se ugotovi, ali obstajajo konkretni znaki ali utemeljeni razlogi, temelječi na konkretnih znakih, za sklepanje, da prisotnost zadevnih oseb na ozemlju držav članic pomeni tveganje za varnost;“

(1) v členu 13 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Vsaka država članica imenuje pristojne nacionalne organe iz odstavkov 1, 2 in 4 tega člena in pristojni organ iz člena 5(6) Uredbe (EU) 2020/XXX, seznam teh organov pa nemudoma sporoči eu-LISA v skladu s členom 87(2) te uredbe. Na tem seznamu je navedeno, za kateri namen ima ustrezno pooblaščeno osebje posameznega organa dostop do podatkov v informacijskem sistemu ETIAS v skladu z odstavki 1, 2 in 4 tega člena.“

Člen 19

Spremembe Uredbe (EU) 2019/817

Uredba (EU) 2019/817 se spremeni:

(1) v členu 17 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„Skupno odložišče podatkov o identiteti (CIR), ki ustvari individualno dokumentacijo za vsako osebo, ki je evidentirana v SVI, VIS, ETIAS, sistemu Eurodac ali sistemu ECRIS-TCN, in vsebuje podatke iz člena 18, se vzpostavi z namenom, da se olajša in pomaga pri pravilni identifikaciji oseb, evidentiranih v SVI, VIS, ETIAS, sistemu Eurodac in sistemu ECRIS-TCN v skladu s členom 20 in členom 20a, podpre delovanje MID v skladu s členom 21 ter olajša in racionalizira dostop imenovanih organov in Europola do SVI, VIS, ETIAS in sistema Eurodac, kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje terorističnih kaznivih dejanj ali drugih hudih kaznivih dejanj v skladu s členom 22.“;

(2) vstavi se naslednji člen 20a:

[39] Uredba (EU) XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o uvedbi preverjanja državljanov tretjih držav na zunanjih mejah ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 in (EU) 2019/817.

„Člen 20 a

Dostop do skupnega odložišča podatkov o identiteti za identifikacijo v skladu z Uredbo (EU) 2020/XXX

1. Poizvedbe v CIR izvaja imenovani pristojni organ, kot je opredeljen v členu 6(7) Uredbe (EU) 2020/XXX, izključno za namene identifikacije osebe v skladu s členom 10 navedene uredbe, pod pogojem, da je bil postopek začet v prisotnosti te osebe.

2. Kadar poizvedba pokaže, da so podatki o tej osebi shranjeni v CIR, ima pristojni organ dostop za vpogled v podatke iz člena 18(1) ter podatke iz člena 18(1) Uredbe (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta.“

Člen 20

Ocena

[Komisija tri leta po začetku veljavnosti te uredbe poroča o izvajanju ukrepov iz te uredbe.]

Komisija ne prej kot [pet] let po začetku uporabe te uredbe in nato vsakih pet let opravi oceno te uredbe. Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o glavnih ugotovitvah ocene. Države članice Komisiji zagotovijo vse informacije, potrebne za pripravo navedenega poročila, najpozneje šest mesecev pred iztekom roka [petih] let.

Člen 21

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uvedbi preverjanja državljanov tretjih držav na zunanjih mejah ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2017/2226 in (EU) 2018/1240

1.2. Zadevna področja (programski sklop)

Razdelek 4 (Migracije in upravljanje meja). Naslov 11. Upravljanje meja

Varovanje zunanjih meja:

izvajanje kontrole oseb in učinkovit nadzor pri prehajanju zunanjih meja

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

☑ **Nov ukrep**

☐ **Podaljšanje obstoječega ukrepa**

☐ **Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep**

1.4. Utemeljitev predloga/pobude

1.4.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude

Predlog sledi napovedi predsednice Evropske komisije Ursule von der Leyen iz septembra 2019 v zvezi s sprejetjem novega pakta o migracijah in azilu, ki bi določal celovit pristop k zunanjim mejam, azilnemu sistemu in sistemu vračanja, schengenskemu območju prostega gibanja in zunanji razsežnosti.

Predlog je bil predložen skupaj s sporočilom Komisije o novem paktu o migracijah in azilu, katerega cilj je okrepiti medsebojno zaupanje med državami članicami.

Kratkoročno bodo morale države članice imenovati ustrezne organe za preverjanje in vzpostaviti infrastrukturo, ki bi se lahko uporabila v ta namen. Poleg tega bodo morale sprejeti ukrepe za vzpostavitev spremljevalnega mehanizma za zagotovitev spoštovanja človekovih pravic med preverjanjem. V zvezi s tem bodo morda v prvih dveh letih potrebne večje naložbe kot v naslednjih letih, zlasti v državah članicah na prvi črti.

Dolgoročno bodo morale države članice razviti in vzdrževati centre za preverjanje, zagotoviti potrebno in ustrezno usposobljeno osebje ter vzdrževati spremljevalni mehanizem.

1.4.2. Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno)

Cilj predloga je prispevati k celovitemu in odpornemu sistemu nadzora na zunanjih mejah, da se poenostavita azilni postopek in postopek vračanja.

Države članice same ne morejo zadovoljivo doseči ciljev tega predloga. V skladu z uvodno izjavo 6 zakonika o schengenskih mejah, „[n]adzor meje ni samo v interesu države članice, na katere zunanjih mejah se opravlja, temveč tudi v interesu vseh držav članic, ki so odpravile nadzor meje na svojih notranjih mejah. Nadzor meje bi moral pomagati v boju proti nezakonitemu priseljevanju in trgovini z ljudmi ter preprečiti katero koli grožnjo notranji varnosti, javnemu redu, javnemu zdravju in mednarodnim odnosom držav članic“.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno)

V primerjavi s sedanjimi postopki bo predlagano preverjanje prineslo dodano vrednost zlasti z:

– oblikovanjem enotnih pravil za identifikacijo državljanov tretjih držav, ki ne izpolnjujejo pogojev za vstop iz zakonika o schengenskih mejah, ter opravljanjem zdravstvenih pregledov in izvajanjem varnostnega preverjanja teh oseb na zunanjih mejah, s čimer se bo izboljšala varnost na schengenskem območju,

– zagotavljanjem, da se vstop ne dovoli državljanom tretjih držav, katerih status še ni potrjen, in s tem pomočjo pri preprečevanju njihovega pobega,

– olajšanjem določitve in uporabe ustreznega postopka: vrnitve ali v primeru prošnje za mednarodno zaščito običajnega azilnega postopka, pospešenega postopka, azilnega postopka na meji ali premestitve v drugo državo članico in

– vzpostavitvijo okvira tudi za preverjanje državljanov tretjih držav, ki so na ozemlje držav članic vstopili brez dovoljenja in so bili prijeti na njihovem ozemlju.

1.4.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Predlog upošteva izkušnje iz standardnega poteka dela, ki se trenutno izvaja v Italiji in Grčiji na žariščnih območjih iz Uredbe 2019/1896. Zagotavlja tesno sodelovanje med nacionalnimi organi, Komisijo, ustreznimi agencijami EU in drugimi strokovnjaki držav članic ter se odziva na posebne izzive, s katerimi se na zunanjih mejah soočajo države članice, ki so posebej izpostavljene migracijam.

1.4.4. Skladnost in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Ta predlog je eden od zakonodajnih gradnikov novega pakta o migracijah in azilu ter zagotavlja dodaten element pri upravljanju migracij v popolni skladnosti s predlogi uredbe o upravljanju azila in migracij, uredbe o azilnem postopku, uredbe o ravnanju v kriznih razmerah in spremenjenim predlogom za prenovitev uredbe Eurodac.

Skupaj s prej navedenimi predlogi je cilj tega predloga prispevati k celovitemu pristopu k migracijam z vzpostavitvijo gladko delujoče povezave med vsemi fazami migracijskega procesa, od prihoda do obravnave prošenj za mednarodno zaščito in vrnitve, kadar je to primerno. Pri tem bi bilo treba ohraniti polno spoštovanje temeljnih pravic. V ta namen se predlaga, da vsaka država članica vzpostavi neodvisen spremljevalni mehanizem za zagotovitev spoštovanja temeljnih pravic med preverjanjem in da se vse domnevne kršitve temeljnih pravic ustrezno raziščejo.

Spremljevalni mehanizem za preverjanje bi moral biti del vodenja in spremljanja razmer na področju migracij, kot je določeno v novi uredbi o upravljanju azila in migracij. Države članice bi morale rezultate svojih nacionalnih spremljevalnih

mehanizmov iz uredbe o preverjanju vključiti v svoje nacionalne strategije iz uredbe o upravljanju azila in migracij.

Predlog ne vpliva na obstoječe postopke na področju azila in vračanja niti ne krni uveljavljanja individualnih pravic, temveč ustvarja prvo fazo pred vstopom, ki naj bi olajšala boljšo uporabo navedenih postopkov.

Rezultat preverjanja bi moral privesti do napotitve zadevnih državljanov tretjih držav na ustrezne organe, ki bi morali na podlagi informacij, zbranih med preverjanjem in zajetih v obrazcu za operativni razgovor, sprejeti ustrezne odločitve.

Informacije, zbrane med preverjanjem, bi zato morale prispevati k učinkovitejšemu doseganju namena zadevnih postopkov. Zlasti bi morale zadevnim organom za presojo pomagati pri identifikaciji prosilcev za azil, za katere bi se v skladu s predlaganimi spremembami uredbe o azilnem postopku uporabljal postopek na meji. Prav tako bi morale z boljšim razumevanjem migracijskih tokov prispevati k boju proti tihotapljenju in izboljšanju nadzora meje.

Biometrične podatke iz Uredbe XXXX [uredba Eurodac] v zvezi z državljani tretjih držav, za katere velja obveznost odvzema prstnih odtisov, bi bilo treba skupaj s podatki iz členov [10, 13, 14 in člena 14a] uredbe Eurodac posredovati v sistem Eurodac, s čimer bi se okrepile obveznosti v zvezi z odvzemom prstnih odtisov in registracijo državljanov tretjih držav. Preverjanje bo tudi olajšalo poizvedbe v drugih obsežnih informacijskih sistemih, kot je schengenski informacijski sistem, za namen vračanja.

1.5. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ **Časovno omejeno**

☐ od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,

☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

☑ **Časovno neomejeno**

izvajanje z obdobjem uvajanja od začetka veljavnosti,

ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.6. Načrtovani načini upravljanja[40]

☑ **Neposredno upravljanje** – Komisija:

– ☐ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,

– ☐ prek izvajalskih agencij.

☑ **Deljeno upravljanje** z državami članicami.

☐ **Posredno upravljanje**, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

– ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,

– ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),

– ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,

– ☐ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,

– ☐ subjektom javnega prava,

– ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

– ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščeni za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,

– ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

– *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

Elementi preverjanja, ki bi lahko zahtevali finančno podporo:
– infrastruktura za preverjanje: vzpostavitev in uporaba/nadgradnja obstoječih prostorov na mejnih prehodih, v sprejemnih centrih itd.,
– usposabljanje mejnih policistov in drugih ustreznih organov za izvajanje preverjanja,
– dostop do ustreznih podatkovnih zbirk na novih lokacijah,
– usposabljanje in najemanje novega osebja za izvajanje preverjanja,
– zaposlovanje zdravstvenega osebja,

[40] Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

– medicinska oprema in prostori za predhodne zdravstvene preglede, – vzpostavitev neodvisnega spremljevalnega mehanizma, da se zagotovi spoštovanje temeljnih pravic med preverjanjem.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

V skladu s predlogom uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo za upravljanje meja in vizume v okviru Sklada za integrirano upravljanje meja (COM(2018) 473 final):

Deljeno upravljanje:

Vsaka država članica za svoj program vzpostavi upravljavski in kontrolni sistem ter zagotavlja kakovost in zanesljivost spremljevalnega sistema in podatkov o kazalnikih v skladu z uredbo o skupnih določbah. Da se omogoči hiter začetek izvajanja, se lahko obstoječi dobro delujoči upravljavski in kontrolni sistemi uporabijo tudi za naslednje programsko obdobje.

V zvezi s tem bodo države članice zaprošene, da ustanovijo spremljevalni odbor, v katerem bo Komisija sodelovala v svetovalni vlogi. Spremljevalni odbor se sestane najmanj enkrat letno in pregleda vsa vprašanja, ki vplivajo na napredek pri doseganju ciljev programa.

Države članice pošljejo letno poročilo o smotrnosti, v katerem bi morale biti navedene informacije o napredku pri izvajanju programa ter doseganju mejnikov in ciljev. Poleg tega bi morala biti v njem izpostavljena morebitna vprašanja, ki vplivajo na smotrnost programa, in opisani ukrepi, sprejeti za njihovo obravnavo.

Ob koncu obdobja vsaka država članica predloži končno poročilo o smotrnosti. Končno poročilo bi moralo biti osredotočeno na napredek pri doseganju ciljev programa ter vsebovati pregled nad ključnimi vprašanji, ki so vplivala na smotrnost programa, ukrepi, sprejetimi za njihovo obravnavo, ter oceno učinkovitosti teh ukrepov. Poleg tega bi moralo predstaviti prispevek programa k obravnavanju izzivov, opredeljenih v ustreznih priporočilih EU za države članice, napredek pri doseganju ciljev iz okvira smotrnosti, ugotovitve ustreznih ocen in nadaljnje ukrepe na podlagi teh ugotovitev ter rezultate ukrepov za komuniciranje.

Države članice v skladu s predlogom uredbe o skupnih določbah vsako leto pošljejo sveženj zagotovil, ki vključuje letne računovodske izkaze, izjavo o upravljanju ter mnenja revizijskega organa o računovodskih izkazih, upravljavskem in kontrolnem sistemu ter zakonitosti in pravilnosti odhodkov, navedenih v letnih računovodskih izkazih. Komisija bo ta sveženj uporabila za določitev zneska v breme sklada za obračunsko leto.

Vsaki dve leti se organizira sestanek za pregled programov med Komisijo in vsako državo članico, da se prouči njihova smotrnost.

Države članice za vsak program šestkrat letno pošljejo podatke, razčlenjene po specifičnih ciljih. Ti podatki se nanašajo na stroške operacij ter vrednosti skupnih kazalnikov učinka in rezultatov.

Splošno:

Komisija v skladu z uredbo o skupnih določbah opravi vmesno in naknadno oceno ukrepov, ki se izvajajo v okviru tega sklada. Vmesna ocena bi morala temeljiti zlasti na vmesni oceni programov, ki so jih države članice predložile Komisiji do 31. decembra 2024.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

V skladu s predlogom uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo za upravljanje meja in vizume v okviru Sklada za integrirano upravljanje meja (COM(2018) 473 final):

Naknadne ocene skladov GD HOME za obdobje 2007–2013 in vmesne ocene trenutnih skladov GD HOME kažejo, da je kombinacija načinov izvajanja na področju migracij in notranjih zadev omogočila učinkovito doseganje ciljev skladov. Celostna oblika mehanizmov izvajanja je ohranjena ter vključuje deljeno, neposredno in posredno upravljanje.

V okviru deljenega upravljanja države članice izvajajo programe, ki prispevajo k ciljem politike Unije in so prilagojeni nacionalnim razmeram. Ti programi bi lahko vključevali dejavnosti preverjanja. Deljeno upravljanje zagotavlja, da je finančna podpora na voljo v vseh sodelujočih državah. Poleg tega omogoča predvidljivost financiranja, državam članicam, ki so najbolj seznanjene s svojimi izzivi, pa ustrezno načrtovanje dolgoročnih dotacij. V okviru deljenega upravljanja se lahko izvršujejo dodatna finančna sredstva za posebne ukrepe (ki zahtevajo sodelovanje med državami članicami ali kadar novi dogodki v Uniji zahtevajo, da se eni ali več državam članicam zagotovi dodatno financiranje) ter dejavnosti preselitve in predaje. Novost pa je ta, da lahko sklad poleg neposrednega in posrednega upravljanja zagotavlja nujno pomoč tudi v okviru deljenega upravljanja.

Komisija v okviru neposrednega upravljanja podpira druge ukrepe, ki prispevajo k doseganju skupnih ciljev politike Unije. Ukrepi omogočajo prilagojeno podporo za nujne in posebne potrebe v posameznih državah članicah („nujna pomoč“), podpirajo nadnacionalne mreže in dejavnosti, preizkušajo inovativne dejavnosti, ki bi jih bilo mogoče okrepiti v okviru nacionalnih programov, in zajemajo študije v interesu celotne Unije („ukrepi Unije“).

Sklad v okviru posrednega upravljanja ohranja možnost prenosa nalog glede izvrševanja proračuna na, med drugim, mednarodne organizacije in agencije za notranje zadeve za posebne namene.

Ob upoštevanju različnih ciljev in potreb se v okviru sklada predlaga tematski instrument kot način za uravnoteženje predvidljivosti večletnega dodeljevanja sredstev nacionalnim programom s prožnostjo pri rednem dodeljevanju sredstev ukrepom z visoko ravnjo dodane vrednosti za Unijo. Tematski instrument se bo uporabljal za posebne ukrepe v državah članicah in med njimi, ukrepe Unije, nujno pomoč, preselitev in premestitev. Zagotovil bo, da se bodo lahko sredstva dodeljevala in prenašala med različnimi navedenimi načini, in sicer na podlagi dvoletnega načrtovanja programov.

Načini plačil za deljeno upravljanje so opisani v osnutku predloga uredbe o skupnih določbah, v katerem je določeno letno predhodno financiranje, ki mu sledijo največ štiri vmesna plačila na program in leto na podlagi zahtevkov za plačilo, ki jih države članice pošljejo med obračunskim letom. V skladu z osnutkom predloga uredbe o skupnih določbah se predhodno financiranje obračuna v zadnjem obračunskem letu programov.

Kontrolna strategija bo temeljila na novi finančni uredbi in uredbi o skupnih določbah. Nova finančna uredba in osnutek predloga uredbe o skupnih določbah bi

morala razširiti uporabo poenostavljenih oblik nepovratnih sredstev, kot so pavšalni zneski, pavšalne stopnje in stroški na enoto. Poleg tega uvajata nove oblike plačil, ki namesto na stroških temeljijo na doseženih rezultatih. Upravičenci bodo lahko prejeli fiksen znesek, če dokažejo, da so bili izvedeni nekateri ukrepi, kot so tečaji usposabljanja ali humanitarna pomoč. S tem naj bi se poenostavilo breme kontrole tako na ravni upravičencev kot tudi na ravni držav članic (npr. preverjanje računov in potrdil o stroških).

Kar zadeva deljeno upravljanje, osnutek predloga uredbe o skupnih določbah nadgrajuje upravljavsko in kontrolno strategijo za programsko obdobje 2014–2020, vendar uvaja nekatere ukrepe, katerih cilj je poenostaviti izvajanje ter zmanjšati breme kontrole na ravni upravičencev in držav članic. Novosti vključujejo:

– odpravo postopka imenovanja (s čimer bo mogoče pospešiti izvajanje programov),

– upravljalno preverjanje (upravno in na kraju samem), ki ga bo organ upravljanja izvajal na podlagi tveganj (v primerjavi s 100-odstotnim upravnim nadzorom, zahtevanim v programskem obdobju 2014–2020). Poleg tega lahko organi upravljanja pod določenimi pogoji uporabijo sorazmerne ureditve nadzora v skladu z nacionalnimi postopki,

– pogoje za preprečevanje večkratnih revizij iste operacije / istih odhodkov.

Organi, pristojni za programe, Komisiji predložijo zahtevke za vmesna plačila na podlagi odhodkov upravičencev. Osnutek predloga uredbe o skupnih določbah organom upravljanja omogoča, da izvajajo upravljalno preverjanje na podlagi tveganj, in določa tudi posebne kontrole (npr. preglede na kraju samem s strani organa upravljanja in revizije operacij/odhodkov s strani revizijskega organa) po prijavi povezanih odhodkov Komisiji v zahtevkih za vmesna plačila. Da bi se zmanjšalo tveganje za povračilo neupravičenih odhodkov, osnutek predloga uredbe o skupnih določbah določa omejitev vmesnih plačil Komisije na 90 %, saj so bile v navedeni fazi opravljene le delne nacionalne kontrole. Komisija preostanek plača po letni potrditvi obračunov, in sicer po prejemu svežnja zagotovil od organov, pristojnih za programe. Morebitne nepravilnosti, ki jih Komisija ali Evropsko računsko sodišče ugotovi po predložitvi letnega svežnja zagotovil, lahko privedejo do neto finančnega popravka.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

GD HOME se doslej ni soočal z velikimi tveganji napak pri programih za porabo sredstev. To potrjuje stalna odsotnost pomembnih ugotovitev v letnih poročilih Računskega sodišča.

Pri deljenem upravljanju se splošna tveganja glede izvajanja obstoječih programov nanašajo na nezadostno izvajanje sklada s strani držav članic ter morebitne napake zaradi zapletenosti pravil in pomanjkljivosti upravljavskih in kontrolnih sistemov. Osnutek predloga uredbe o skupnih določbah poenostavlja regulativni okvir s harmonizacijo pravil ter upravljavskih in kontrolnih sistemov med različnimi skladi, ki se izvajajo v okviru deljenega upravljanja. Prav tako poenostavlja zahteve glede kontrole (npr. upravljalno preverjanje na podlagi tveganj, možnost sorazmerne ureditve kontrole na podlagi nacionalnih postopkov, omejitve revizijskega dela v smislu časovnega razporeda in/ali posebnih operacij).

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

Stroški kontrol za države članice naj bi ostali enaki ali se celo zmanjšali. Za sedanji programski cikel (2014–2020) so kumulativni stroški kontrol s strani držav članic od leta 2017 ocenjeni na približno 5 % skupnega zneska plačil, ki so jih države članice zahtevale za leto 2017.

Ta odstotek naj bi se zmanjšal s povečanjem učinkovitosti pri izvajanju programov in povečanjem plačil za države članice.

Glede na uvedbo pristopa k upravljanju in kontrolam na podlagi tveganj v predlogu uredbe o skupnih določbah ter okrepljena prizadevanja za sprejetje možnosti poenostavljenega obračunavanja stroškov naj bi se stroški kontrol za države članice še dodatno zmanjšali.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

GD HOME bo svojo strategijo za boj proti goljufijam še naprej uporabljal v skladu s strategijo Komisije za boj proti goljufijam (CAFS), da se med drugim zagotovi, da so notranje kontrole v zvezi z bojem proti goljufijam popolnoma usklajene z navedeno strategijo ter da je pristop k obvladovanju tveganj za goljufije usmerjen k opredeljevanju tveganih področij za goljufije in ustreznih odzivov.

Kar zadeva deljeno upravljanje, države članice zagotovijo zakonitost in pravilnost odhodkov, vključenih v računovodske izkaze, predložene Komisiji. V tem okviru države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje, odkrivanje in odpravo nepravilnosti. Kot velja v sedanjem programskem ciklu (2014–2020), morajo države članice uvesti postopke za odkrivanje nepravilnosti in boj proti goljufijam skupaj s posebno delegirano uredbo Komisije o poročanju o nepravilnostih. Ukrepi za boj proti goljufijam bodo še naprej medsektorsko načelo in obveznost za države članice.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelek večletnega finančnega okvira in predlagane nove odhodkovne proračunske vrstice

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Razdelek 4: Migracije in upravljanje meja	dif./nedif.[41]	držav Efte[42]	držav kandidatk[43]	tretjih držav	po členu [21(2)(b)] finančne uredbe
4	11.02.01 – Instrument za upravljanje meja in vizume	dif.	NE	NE	DA	NE
4	11.01.01 – Odhodki za podporo za Sklad za integrirano upravljanje meja – Instrument za finančno podporo za upravljanje meja in vizume	nedif.	NE	NE	DA	NE

Opomba:

Opozoriti je treba, da se odobritve, zahtevane v okviru predloga, krijejo z odobritvami, ki so že predvidene v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, na kateri temelji uredba o instrumentu za finančno podporo za upravljanje meja in vizume. V zvezi s tem zakonodajnim predlogom niso zahtevani dodatni finančni ali človeški viri.

[41] Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

[42] Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

[43] Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	4	„Migracije in upravljanje meja“

			2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Po letu 2027***	**SKUPAJ**
Odobritve za poslovanje (razdeljene glede na proračunske vrstice iz naslova 3.1)	obveznosti	(1)	66,510	67,470	62,450	55,174	55,174	55,174	55,174		417,126
	plačila	(2)	17,918	27,079	28,591	24,930	25,868	33,452	47,439	211,850	417,126
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev programa[44]	obveznosti = plačila	(3)	0,250	0,250							0,500
Odobritve za sredstva programa SKUPAJ	obveznosti	= 1 + 3	**66,760**	**67,720**	**62,450**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**–**	**417,626**
	plačila	= 2 + 3	**18,168**	**27,329**	**28,591**	**24,930**	**25,868**	**33,452**	**47,439**	**211,850**	**417,626**

[44] Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanju programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“

Ta oddelek se izpolni s „proračunskimi podatki upravne narave“, ki jih je treba najprej vnesti v Prilogo k oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, ki se prenese v sistem DECIDE za namene posvetovanj med službami.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Po letu 2027***	**SKUPAJ**
Človeški viri										
Drugi upravni odhodki		0,060	0,060	–	–	–	–	–		0,120
Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,060	0,060	–	–	–	–	–		0,120

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	***Po letu 2027***	**SKUPAJ**
Odobritve iz vseh RAZDELKOV večletnega finančnega okvira **SKUPAJ**	obveznosti	**66,820**	**67,780**	**62,450**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**55,174**	**–**	**417,746**
	plačila	**18,228**	**27,389**	**28,591**	**24,930**	**25,868**	**33,452**	**47,439**	**211,850**	**417,746**

3.2.2. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za upravne zadeve

– ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.

– ☑ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Leta	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki	0,060	0,060						**0,120**
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	0,060	0,060						**0,120**

Odobritve zunaj RAZDELKA 7[45] večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki								
Seštevek zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira								

SKUPAJ	0,060	0,060						**0,120**

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

[45] Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanju programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.2.1. Ocenjene potrebe po človeških virih

☑ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.

☐ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

Leta		**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
•Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)								
sedež in predstavništva Komisije								
delegacije								
raziskave								
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ) – PU, LU, NNS, ZU in MSD[46] Razdelek 7								
Financirano iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira	– na sedežu							
	– na delegacijah							
Financirano iz sredstev programa[47]	– na sedežu							
	– na delegacijah							
raziskave								
Drugo (navedite)								
SKUPAJ								

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	
Zunanji sodelavci	

[46] PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

[47] Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.3. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

– V predlogu/pobudi:

– ☐ ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;

– ☑ je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Leta	**2021**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**SKUPAJ**
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo	Sodelujoče države članice, vključno s pridruženimi schengenskimi državami							
Sofinancirane odobritve SKUPAJ	še ni določeno	še ni določeno	še ni določeno	še ni določeno	še ni določeno	še ni določeno	še ni določeno	

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

– ☑ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.

– ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

  – ☐ za lastna sredstva,

  – ☐ za druge prihodke.

navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice☐

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Posledice predloga/pobude[48]						
	2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**
Člen ….							

Za namenske prejemke navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

[48] Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.